

Wspólnota

NR 8 (377) • PAŹDZIERNIK 2025

Pismo Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Biertułtowach

**NABOŻEŃSTWO
RÓŻAŃCOWE
PAŹDZIERNIK
G. 17.15**

DRODZY PARAFIANIE!

Przyroda przybiera kolory jesieni i daje nam wyraz zmiany i przemijania tego świata. Kościół natomiast proponuje nam w październiku wzięcie w dłoń potężnego oręża, jakim jest różaniec. Znamy wiele sposobów modlitwy z wykorzystaniem różańca. Podejmujemy często wyzwania modlitwy różańcowej za naszych najbliższych, przyjaciół czy też tych, którzy nas o modlitwę prosili. Nasza gorliwość i zaangażowanie przekłada się na ogromne łaski, jakich za pośrednictwem Maryi, udziela nam Bóg. Różaniec jest streszczeniem Ewangelii, bo w całej prostocie formy umożliwia przeżycie największych tajemnic chrześcijaństwa. Korzystajmy zatem z tego daru modlitwy i ogarniamy nią naszych najbliższych. Zachęcam wszystkich Parafian do udziału w nabożeństwach różańcowych w październiku – codziennie o godz. 17.15. Jeśli to możliwe, naszą modlitwę różańcową połączmy z Eucharystią (g.18.00), która jest najwspanialszą pamiątką ofiary Jezusa Chrystusa.

2 października – Wspomnienie św. Aniołów Stróżów. Niech to wspomnienie uświadomi nam, że Aniołowie Stróżowie realnie istnieją, opiekują się nami, chroniąc przed złem i prowadząc ku dobru, a wiara w nich nie jest zarezerwowana tylko dla dzieci. Nie zapominajmy o częstej modlitwie za pośrednictwem naszych duchowych opiekunów.

4 października – Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu. Św. Franciszek jest prawdziwym „gigantem” świętości, który nie przestaje fascynować ludzi w każdym wieku i wszystkich religii. Nazywany bywa „mistykiem Wcielenia” i „mistykiem Kalwarii”. Od niego rozpoczęła się jedna z głównych szkół duchowości w Kościele, która rozwija się i przynosi owoce na bardzo wielu, różnorodnych płaszczyznach życia Kościoła.

12 października – obchodzić będziemy 97. rocznicę poświęcenia naszej świątyni (tzw. kiermasz).

W tym dniu obchodzimy również Dzień Papieski. Z tej okazji przed kościołem odbędzie się zbiórka na Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

13 października – Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego. Był polskim kapucynem, prezbiterem i teologiem, który urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej, a zmarł 16 grudnia 1916 r. w Nowym Mieście nad Pilicą.

14 października – obchodzimy Dzień Edukacji Narodowej. Święto nauczycieli, wychowawców, pedagogów i pracowników oświaty. Obchodzony jest w rocznicę powstania w 1773 r. Komisji Edukacji Narodowej – pierwszego w Europie ministerstwa oświaty, które zajęło się reformowaniem szkolnictwa w Polsce. Wszystkim nauczycielom, katechetom pragnę w tym miejscu serdecznie podziękować za ich ogromne zaangażowanie, zapewniając o modlitwie w intencjach edukacji.

15 października – Wspomnienie św. Teresy od Jezusa. Niezwykła kobieta. Właściwie Teresa Sánchez de Cepeda y Ahumada. Hiszpańska mistyczka, karmelitanka, pisarka kontrreformacji oraz teolog życia kontemplacyjnego. Była również reformatorką zakonu karmelitów i wraz ze świętym Janem od Krzyża jest uważana za założycielkę karmelitów bosych. W roku 1622, 40 lat po śmierci, została kanonizowana przez papieża Grzegorza XV. W roku 1970 została uznana doktorem Kościoła przez papieża Pawła VI.

16 października – Uroczystość św. Jadwigi Śląskiej – głównej patronki Śląska. Ku czci św. Jadwigi powstała na Śląsku (w 1848 r. we Wrocławiu) rodzina zakonna – siostry jadwiżanki. Św. Jadwiga Śląska czczona jest jako patronka Polski, Śląska, archidiecezji wrocławskiej i diecezji w Gorlitze; miast: Andechs, Berlina, Krakowa, Trzebnicy i Wrocławia, Europy, uchodźców oraz pojednania i pokoju.

5. października swoje urodziny obchodzi

Ks. Michał Przybylski

Z tej okazji Parafianie składają Księdzu najszczerze życzenia. Niech Chrystus towarzyszy na każdym kroku kapłańskiej drogi, a głęboka wiara niech dodaje nadziei i sprawia, że każdy dzień będzie wyjątkowy i owocny w głoszeniu Dobrej Nowiny.

9. października swoje urodziny obchodzi

Ks. Proboszcz Zbigniew Folcik

Z tej okazji pragniemy złożyć serdeczne życzenia obfitych Bożych łask oraz samych radosnych chwil. Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień kapłańskiej posługi, Jezus niech zawsze będzie Księdza Przyjacielem, a Maryja Wniebowzięta niech przyciąga do swego serca. Wszelkiego dobra i pomyślności życzą Parafianie.

Msza św. w intencji Księża Solenizantów sprawowana będzie w niedzielę 12 października o g. 12.15.

18 października – Święto św. Łukasza Ewangelisty – patrona pracowników służby zdrowia. Dziękujemy wszystkim, którzy pracują dla chorych, za ich pełną ofiarności pracę i zaangażowanie w walce z chorobami. Polecamy ich intencje w naszej modlitwie.

Od 19 października przeżywać będziemy Światowy Dzień Misyjny, który rozpoczyna w Kościele Tydzień Misyjny. Modlitwą i ofiarą pragniemy wesprzeć dzieło misyjne Kościoła, by Dobra Nowina o zbawieniu mogła dotrzeć do każdego człowieka.

22 października – Wspomnienie Św. Jana Pawła II. Święty Jan Paweł II (Karol Wojtyła) urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach. Jego powołanie do kapłaństwa rozwinęło się w czasie II wojny światowej, dlatego w listopadzie 1946 roku Karol Wojtyła przyjął święcenia kapłańskie. 16 października 1978 r., w wieku 56 lat, został wybrany na papieża. W czasie swojego pontyfikatu odwiedził 129 krajów, a w 1984 roku powołał do życia Światowe Dni Młodzieży (ŚDM). Był pierwszym papieżem z Polski, jak również pierwszym po 455 latach biskupem Rzymu, niebędącym Włochem. Wybór na

głowę Kościoła osoby z kraju socjalistycznego wpłynął znacząco na wydarzenia w Europie Wschodniej i w Azji w latach 80-tych i 90-tych XX w. Pontyfikat Jana Pawła II trwał ponad 26 lat i był drugim co do długości w dziejach Kościoła. Zmarł 2 kwietnia 2005 roku, a 27 kwietnia 2014 roku został kanonizowany.

27 października – Wspomnienie św. Jana Kantego. Kult św. Jana Kantego jest do dziś żywy. Jest on bowiem czczony przede wszystkim jako patron uczącej się i studiującej młodzieży. Poświęcił jej prawie całe swoje życie, aż 55 lat profesury. Jest także patronem Polski, archidiecezji krakowskiej i Krakowa, profesorów, szkół katolickich i „Caritasu”. W ikonografii św. Jan przedstawiany jest w toczce profesorskiej. Często w rękę ma krzyż. Bywa ukazwany w otoczeniu studentów lub ubogich. Jego atrybutami są: scalony dzbanek, obuwie, które daje ubogiemu, pieniądze wręczane zbójcom, różaniec.

Wszystkim Parafianom życzę wielu łask Bożych i opieki Matki Bożej Różańcowej.

Ks. Zbigniew Folcik – Proboszcz

Ksiądz Arcybiskup Andrzej Przybylski – metropolita katowicki

Andrzej Przybylski urodził się 26 listopada 1964 roku w Łowiczu. Jego rodzicami byli Aleksander i Helena Przybyłscy. Ma dwie siostry i brata. Ukończył I Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Łodzi. Po maturze rozpoczął studia pedagogiczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie, gdzie uzyskał tytuł magistra pedagogiki. W 1988 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Częstochowskiej w Krakowie. Studia filozoficzno-teologiczne zakończył tytułem magistra w zakresie teologii dogmatycznej. Święcenia kapłańskie otrzymał z rąk metropolity częstochowskiego abp. Stanisława Nowaka 30 maja 1993 roku. Po święceniach pracował jako wikariusz w parafii św. Franciszka z Asyżu w Częstochowie. W 1994 roku został mianowany osobistym sekretarzem i kapłanem metropolity częstochowskiego abp. Stanisława Nowaka. Obowiązki te łączył z obowiązkami administratora Domu Biskupiego, duszpasterza w kościele rektorskim Najświętszego Imienia Maryi w Częstochowie, korespondenta Katolickiej Agencji Informacyjnej oraz dyrektora Wydziału Duszpasterstwa Młodych Kurii Metropolitalnej i asystenta diecezjalnego Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. W 1998 roku otrzymał nominację na diecezjalnego duszpasterza akademickiego. Pełnił tę funkcję przez 10 lat. W 2004 roku został proboszczem pierwszej

w Polsce Personalnej Parafii Akademickiej pw. Św. Ireneusza BM w Częstochowie i zbudował samodzielny ośrodek duszpasterski z kościołem akademickim w miasteczku studenckim.

Jako duszpasterz akademicki kontynuował studia z zakresu nauk humanistycznych i w 2006 roku uzyskał tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu

Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie pracy doktorskiej na temat: „Działalność edukacyjna i myśl pedagogiczna św. Edyty Stein”, napisanej pod kierunkiem promotora ks. prof. Jerzego Bagrowicza. W 2006 roku rozpoczął pracę wykładowcy pedagogiki w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej oraz Wyższym Instytucie Teologicznym w Częstochowie. Został też zatrudniony jako adiunkt w Instytucie Pedagogiki na Wydziale Pedagogicznym Akademii Jana Długosza w Częstochowie.

W dniu 19 czerwca 2008 roku został mianowany rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Częstochowskiej w Częstochowie. Funkcję tę pełnił do 2015 roku. Wtedy to abp Wacław Depo, metropolita częstochowski, mianował go proboszczem parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Zawierciu. Od 2016 roku pełnił również funkcję dziekana dekanatu Świętych Piotra i Pawła w Zawierciu.

Dnia 20 maja 2017 roku, na mocy nominacji Ojca Świętego Franciszka, został ogłoszony biskupem pomocniczym archidiecezji częstochowskiej, ze stolicą tytularną Hortanum. Świecenia biskupie przyjął w archikatedrze częstochowskiej, w dniu 24 czerwca 2017 roku, z rąk abp. Wacława Depo. Współkonsekratorami byli abp Salvatore Pennacchio – nuncjusz apostolski w Polsce oraz abp Stanisław Nowak – metropolita senior archidiecezji częstochowskiej. Jego dewizą biskupią są słowa „In Christo”.

W Konferencji Episkopatu Polski bp Andrzej Przybylski jest członkiem Komisji Duchowieństwa, Komisji Wychowania Katolickiego, Rady ds. Społecznych. Pełni też funkcję delegata KEP ds. powołań oraz ds. duszpasterstwa nauczycieli i wychowawców. Wcześniej, przez pięć lat był również delegatem KEP ds. ruchu Odnowy w Duchu Świętym.

Jest autorem kilku książek, m.in. „Wspólnota wiary i działania. Podręcznik KSM”, „Gadu-gadu z księdzem”, „Działalność edukacyjna i myśl pedagogiczna św. Edyty Stein”, „Zamieszкана samotność św. Karola de Foucauld”, „Wybrani pomimo zdrady”. Jest stałym publicystą Tygodnika Katolickiego „Niedziela”. Opublikował wiele artykułów w różnych czasopismach.

Nowo mianowany metropolita katowicki, arcybiskup Andrzej Przybylski w rozmowie z Vatican News, wyznaje, że szanuje stuletni dorobek Kościoła w Katowicach, pragnie także sprostać oczekiwaniom, aby ten Kościół wydał także nowe owoce. Mówi o miłości do swej nowej archidiecezji, ufności wobec Boga oraz prosi o stałą modlitwę, szczególnie u Matki Bożej Piekarskiej.

„Kiedy usłyszałem o tym nowym zadaniu, powołaniu, pomyślałem, że jest to test na moją nadzieję, ufność wobec

Pana Boga, wobec Jego woli i nowych zadań” – mówi abp Andrzej Przybylski w rozmowie z Vatican news.

Ufność i łaska miłości do Kościoła katowickiego

Przyznaje, że jego myśli biegną ku tajemnicy jubileuszów – przede wszystkim Jubileuszu Roku Świętego, którego hasłem jest nadzieja, ale także wielkich jubileuszów 100-lecia istnienia obu archidiecezji – częstochowskiej, z której się wywodzi oraz katowickiej, do której został powołany jako pasterz. Rozważania tematu Roku Jubileuszowego – nadziei – pomogły mu przyjąć nowe wezwanie z ufnością.

Arcybiskup, który już wcześniej otrzymał informacje o możliwym powołaniu, wyznaje, że jechał krótko po tym przez ziemie Archidiecezji Katowickiej – Katowice, Tychy, Gorzyce, Bytom, inne miasta – i odczuł łaskę wielkiej miłości do tej ziemi, tych ludzi, tego Kościoła.

„Poczułem po prostu taką miłość pasterską. I chciałbym to najpierw powiedzieć wszystkim księżom, wszystkim, którzy tworzą Kościół w Katowicach, że Pan Bóg daje mi taką łaskę wielkiej miłości i troski wobec tych nowych zadań” – mówi abp Przybylski.

Uszanować korzenie, wydać nowe owoce

„Jednocześnie mam świadomość, że idę do Kościoła katowickiego, mającego swój wielki, stuletni dorobek, który po pierwsze chciałbym uszanować, wejść w tę ciągłość. Wiem również, że są oczekiwania, że wraz z przyściem nowego biskupa, te korzenie, które już są stabilne i mocne wydadzą jakieś nowe latorośle, nowe ożywienie w tym Kościele” – dodaje arcybiskup.

Prosi Ducha Świętego i cały Kościół katowicki, by tak dbać o te korzenie, żeby Kościół katowicki dalej się rozwijał, wydawał nowe owoce, nowe latorośle, był ciągle młody.

Częstochowa spłaca dług Katowicom

Abp Przybylski za pośrednictwem Vatican News prosi również wiernych z archidiecezji Katowickiej o modlitwę. „Nie tylko o taką modlitwę, kiedy będzie się modlić w kanonach Mszy świętej, ale taką stałą, systematyczną modlitwę, szczególnie tam u Matki Bożej Piekarskiej” – mówi.

Przypomina, że na początku dziejów obu archidiecezji, sto lat temu, Katowice dały Częstochowie wspańskiego pierwszego biskupa, biskupa Teodora Kubina. „Myślę sobie, że teraz, po stu latach, Częstochowa posyła biskupa do Katowic z wdzięcznością i z jakimś małym spłacaniem tego długu” – dodaje arcybiskup.

„Na rozstaju naszych życiowych dróg. Zawitaj Królowo Różańca świętego”

Drodzy Czytelnicy tego słowa! Wchodzimy w przeżywanie października, który jest miesiącem modlitwy różańcowej. Zastanawiając się nad treścią tego zamyślenia, natrafiłem na wykonanie w telewizji piosenki, której treść i sceneria wykonania naprowadziła mnie na wytworzenie tła do myśli, którymi pragnę się z Wami podzielić. Otóż w tle był pokazany przydrożny krzyż, stojący wśród pól na skrzyżowaniu przebiegających tamtędy kilku polnych drózek. W tym tle stał wykonujący śpiew piosenkarz. Treść piosenki zaczynała się od słów: „Na rozstaju dróg jest ten samotny znak...”. Nie potrafię odtworzyć dalszych słów piosenki, gdyż mimo starań nie mogłem jej na razie nigdzie znaleźć, szkoda, ale zapamiętałem jej dalszą treść, która wzbudza we mnie refleksję, którą pragnę się z Wami, drodzy czytelnicy, podzielić, włączając aktualną problematykę naszego życia..

Rozstaje dróg kojarzy się nam z różnymi drogami i wydarzeniami dotyczącymi naszego życia. Są to najpierw te pozytywne przeżycia. Należą do nich: przeżywany w Kościele Jubileuszowy Rok Święty, czas szczególnej łaski dla każdego z nas, czego znakiem są otwarte Drzwi Święte w rzymskich bazylikach oraz wyznaczone kościoły jubileuszowe, do których pielgrzymują wierni, by uzyskać odpust zupełny związany z Rokiem Jubileuszowym. W ten czas łaski wpisują się Jubileusz 100-lecia naszej Archidiecezji Katowickiej oraz Jubileusz 100-lecia erygowania naszej parafii, o czym szerzej mówiłem w kazaniu w czasie mszy świętej w niedzielę 10 sierpnia, zamieszczonym we wrześniowej „Wspólnocie”. W tym miejscu warto wspomnieć nasze osobiste i rodzinne wspomnienia i przeżycia, które tworzą piękne treści naszych życiowych dróg. Ale rozstaje dróg kojarzy się nam również i z tym, co w nas budzi niepokój, a może i trwogę. Tu uświadamiamy sobie niebezpieczeństwo utraty pokoju i wybuchu wojny z jej okropnościami. Niepokój budzi życie w niepewności jutra, która jest skutkiem

powszechnego zakłamania i łamania praw. Niepokój budzi brak szacunku do ludzkiego życia od poczęcia do naturalnej śmierci, czego znakiem są bezpodstawne dyskusje i usiłowania mające na celu zmianę prawa chroniącego ludzkie życie. Niepokój budzi usiłowanie ograniczenia nauki religii w szkołach, dyskryminujące prawa rodziców, młodzieży i dzieci do wychowania w tradycji chrześcijańskiej oraz usiłowanie wprowadzania przedmiotu tzw: edukacji zdrowotnej, w którego programie są treści dalekie od Bożych przykazań, szczególnie w sferze

uporządkowania życia uczuciowego oraz w sferze pojmowania wartości rodziny. Dobrze, że większość rodziców podjęła odważną decyzję wypisania swoich dzieci i młodzieży z takich zajęć. Zlekceważenie tego problemu poważnie obciążałoby sumienia rodziców i wychowawców oraz mogłoby się stać powodem ośpienia sumień. Niepokój budzi wiele spraw i problemów, które zewsząd niemile nas zaskakują.

I właśnie na rozstaju dróg stoi dzisiejszy człowiek, stoi każdy z nas. Dobrze jest, kiedy w tle tego rozdroża stoi krzyż, znak zbawienia. Jednak czasem i ten znak znika przez naturalne zniszczenie lub przez bezmyślne wrogie działanie złych ludzi. Zostaną puste bezdroża, ale i ta droga, którą jest nasze życie, każdy człowiek w końcu dojdzie tam, gdzie na nas czeka Bóg, Który ostatecznie osądzi nasze życiowe wybory i drogi.

Bóg, Który za dobre wynagradza, a za złe karze. Bóg, Który jest Miłością, a dodajmy, że i rzeczywistością, której nie jest w stanie unicestwić niczyja niewiara. W tej prawdzie zamyka się ostatecznie sens całego naszego życia i zmagania się o zwycięstwo dobra: „*Zło dobrem zwyciężaj*”, to prawda objawiona, często powtarzana przez błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszkę. Na rozstajach naszych dróg dobry Bóg ustawia nowe znaki dające człowiekowi właściwą życiową orientację. Tymi znakami są postacie Świętych i Błogosławionych, którzy żyli we współczesnych nam czasach. Są to męczennicy, którzy oddali życie za wiarę i w obronie wartości płynących z zachowania Bożych przykazań oraz błogosławieni, dla których te wartości

stały się wzorem życia z wiarą ożywioną miłością do Boga i bliźniego. W tym miejscu szczególnie wspominamy ostatnią kanonizację świętych Carla Acutisa oraz Pierra Giorgio Frassatiego. Takim znakiem danym nam przez Boga jest Różaniec. To Różaniec jest najpierw pierwszą i podstawową katechezą, która ukazuje nam Jezusa Chrystusa i Jego zbawcze dzieło. Ukazane jest to w rozważaniu tajemnic radosnych: *Zwiastowania Matce Bożej i nam tajemnicy Wcielenia Pana Jezusa, Nawiedzenia św. Elżbiety, Narodzenia Pańskiego, Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni i Znalezienia Pana Jezusa*, tajemnic światła, którymi są: *Chrzest pana Jezusa w Jordanie, Pierwszy cud Pana Jezusa w Kanie Galilejskiej, Publiczne życie, nauczanie i głoszenie Królestwa Bożego, Przemienienie na Górze Tabor, oraz Ustanowienie Eucharystii*, tajemnice bolesne: *Modlitwa w Ogroju, biczowanie, Ukoronowanie koroną cierniową, Droga krzyżowa i Ukrzyżowanie i śmierć na krzyżu*, tajemnice chwalebne: *Zmartwychwstanie Pana Jezusa, Jego wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego, Wniebowzięcie Matki Bożej i Jej ukoronowanie na Królową nieba i ziemi*. Do tego znaku Kościół dodaje zachętę do

czytania Pisma Świętego oraz Katechizm Religii Katolickiej, zawierający prawdy naszej wiary i zasady życia religijnego. Także wiele okazji, takich jak udział we Mszy św. w nabożeństwach, w słuchaniu Słowa Bożego i osobista modlitwa. Każdy z nas, stojący na rozstaju naszych życiowych dróg, może odnaleźć znaki prowadzące nas do Boga, Który jest ostatecznym celem naszych dróg. Niech październik, miesiąc modlitwy różańcowej, będzie czasem odnalezienia naszej, pełnej nadziei, prowadzącej do Jej wypełnienia w ramionach dobrego i i kochającego nas Ojca, którym jest Bóg. Niech naszej drodze na nabożeństwa różańcowe i naszej modlitwie towarzyszą słowa Matki Bożej z Fatimy, powtarzane często przez Sługę Bożego papieża Piusa XII, oraz św. Jana Pawła II; **„Odmawiajcie różaniec. Ta modlitwa jest jedynym ratunkiem dla świata”**.

Zakończmy to nasze zamyślenie słowami starej pieśni: „Zawitaj Królowo Różańca świętego. Jedyna nadziejo człowieka grzesznego. Zawitaj bez zmały Lilio, Matko Różańcowa, **Maryjo!**”

Ks. Józef

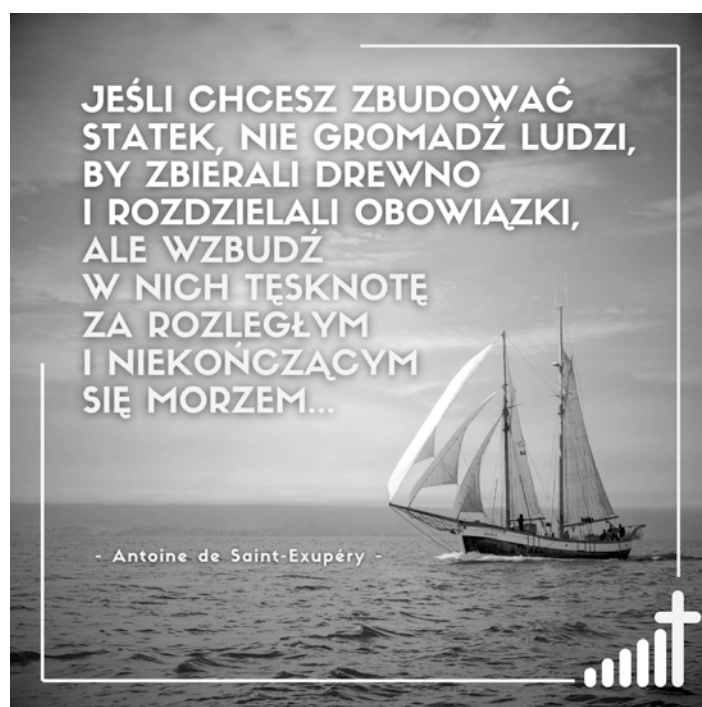
Głębia tajemnicy...

Mamy czasem tak, że czytamy Boże słowo i nie rozumiemy go? Możemy odnieść takie wrażenie, że nie jest ono skierowane do nas. Zdaje się jakby nie było ono odpowiednie na aktualnie przeżywany w życiu moment, czas i okres, w jakim się znajdujemy. Bardzo obrazowo przedstawił to w jednej ze swoich książek kard. Grzegorz Ryś pisząc, że czasem słowo, które czytamy nie jest na dziś, na teraz. Ale ważnym jest, by to słowo jak Maryja umieć zamknąć i rozważać w sercu, bo gdy przyjdzie taki moment, Bóg poprowadzi nas nim przez ciemne doliny...

Tak też Chrystus tłumaczy uczniom, gdy kończąc powoli swoją namacalną obecność wśród nich, że po Nim przybędzie „Paraklet, Duch Święty w Jego imieniu, który ich wszystkiego nauczy i przypomni wszystko, co powiedział”. Po ludzku zrozumieć jest to bardzo trudno i chyba wszyscy zdajemy sobie z tego sprawę, że bywają takie momenty, które nas wprowadzają w smutek i niepokój. Świat potrafi nas nauczyć, jak wszystko „olać i mieć „święty spokój”. Chrystus jednak zostawia nam swój pokój – inny i przeciwny do tego światowego, bo głębszy i trwalszy. Pokój, który w języku hebrajskim tłumaczy się jako „szalom” – to słowo ma w sobie pewien klej, który potrafi nas zebrać do kupy i na nowo skleić w całość. W nim zawiera się cały zwrot: „Niech się nie trwoży serce wasze ani się nie lęka” ...

Jak łatwo można przeoczyć jakąś szansę, przekroczyć ten konkretny moment w życiu, odwrócić głowę, nic nie

zrobić, nie podjąć żadnej decyzji, schować się i zaprzepaścić wszystko – ze strachu, niepewności, niewiedzy – wiemy tylko my sami, nauczeni własnym doświadcze-

niem i obserwacjami. Miejmy wtedy za przykład Maryję – szczególnie teraz w różańcowym październiku. Maryja nie wszystko sama rozumie, zadaje pytania, milknie, by rozważyć słowa w swoim sercu i przede wszystkim

z nadzieją ufa... Do zaufania potrzeba relacji, poznania i bliskości, a tych można doświadczyć, rozważając z Maryją życie Jezusa, wplatając w nie także o własne tajemnice: radosne, bolesne, świetlane i chwalebne, „choć tych ostatnich na ziemi nie jest za wiele”. Odmawiając w ten sposób różaniec, pozwolimy, jak wspominał kiedyś abp Galbas, aby Ewangelia nie tylko była obok nas, ale jakby w nas, by przez nas przepływała, oczyszczała nasz świat, nasze serca, nasze myślenie, nasze zamiary, byśmy stawali się coraz bardziej ewangeliczni!

Abp Adrian Galbas powiedział też kiedyś: „Ciągłe odkrywam na nowo, jak ważna, by wierzyć w Zmartwychwstałego, jest w Kościele duchowość. Pogłębiona i solidna. Odwieczny wróg kiczu, byle czego i dyletancstwa. Ona, najszerzej rozumiana duchowość, czyli głębia, prawda i piękno to ścieżka życia dla Kościoła naszych dni. Już cytowałem kiedyś to zdanie, bardzo dla mnie ważne: „Jeśli chcesz zbudować okręt, nie wzywaj ludzi, by przynieśli drewno i nie zaczynaj od rozdzielania im obowiązków, ale wzbudź w nich tęsknotę za rozległym i niekończącym się morzem”. To znane słowa A. de Saint

Exuper'ego. I ważny program dla nas: budować Kościół głębi. Wielu ludzi odeszło od Kościoła, bo słyszało tylko, że mają przynieść drewno. Ale po co? Pytali! Budujemy statek. Ale po co? Pytali? Popłyniemy przez morze! Ale po co? Pytali? A nie doczekawszy się odpowiedzi, odchodzili. Często zresztą płyną w tę samą stronę, tyle, że po swojemu. Żeby roztoczyć wizję wielkiej wyprawy po niekończącym się morzu, najpierw trzeba taką wizję mieć. Jeśli wystarczy nam byle stawik, wystarczy też i byle ponton, tylko, że przyjemność podróży wówczas mniejsza, a niebezpieczeństwo większe...”

Chrystus zostawił nam swój pokój i Ducha Świętego, które mają nam pomóc budować Kościół głębi. Mają nam być okrętem, sterem i kompasem. Mają być nam wiatrem w żagle. Tylko nie pozostawiamy na brzegu ani nie oszukujemy siebie i innych, brodząc nogami po płyciźnie. Mimo, że tak często wszystkiego nie rozumiemy i nie pojmujemy – słuchajmy i zachowujmy w swoich sercach Boże słowa i tajemnice, bo Pan „powiedział nam o tym, zanim to nastąpi, abyśmy uwierzyli, gdy się to stanie”!

Bartosz Niewrzol/Grupa Progres

Wrzesień to miesiąc, w którym w szczególny sposób mówimy o wychowaniu. Kościół wspiera idee wychowania poprzez wiele działań. Jednym w wielu jest Tydzień Wychowania, który przeżywalismy w dniach od 14 – 20 września 2025 r.

W naszej Parafii 17. września odbyły się warsztaty dla rodziców, które dały możliwość rozmowy na temat rozwoju dzieci i obecności rodziców w tym rozwoju. Chcemy kontynuować spotkania, podejmując ciekawe tematy o wychowaniu. Kolejne odbędzie się 15. października o g. 19.00 w domu katechetycznym. Serdecznie zapraszamy. A tymczasem kilka myśli dotyczących wychowania dzieci w dwóch ważnych okresach ich życia 0-3 i 3-7 lat.

Rozwój dziecka (0–3 lata)

Rozwój mózgu i emocji

☞ Mózg dziecka rozwija się przez **relację, rytuał, ruch i rozmowę**. Każda interakcja buduje „sieci neuronowe” — im więcej bliskości, tym lepsze warunki rozwoju.

☞ Napady złości, płacz, trudne emocje to **normalna część dojrzewania układu nerwowego**.

Język i komunikacja

☞ Mów do dziecka od urodzenia, nawet jeśli „nic

nie rozumie” — to **trenuje jego mózg**.

☞ Czytaj książeczki, opowiadaj, nazywaj czynności („Teraz zakładam ci skarpetkę...”). Zadawaj pytania, nawet jeśli nie odpowiada — uczysz dialogu i struktury języka.

Obecność i więź

☞ Bądź **obecny emocjonalnie**, nie tylko fizycznie. Odlóż telefon, popatrz w oczy.

☞ Liczy się **jakość czasu**, nie tylko jego ilość. 10 minut prawdziwej uwagi > 2h obok.

Dziecko uczy się regulować emocje **przez regulację emocji rodzica** (czyli spokój dorosłego = spokój dziecka).

Codziennosc jako edukacja

Kuchnia, spacer, kąpiel — to **laboratorium rozwoju**. Pokazuj, tłumacz, angażuj.

☞ Pozwól doświadczać — dotykać, smakować, próbować. Nie wszystko musi być „czyste i pod kontrolą”.

☞ Dzieci uczą się przez **powtarzanie** — nie przerywaj, nie poganiaj, obserwuj tempo dziecka.

Rytm, rutyna, rytuały

☞ Ustal prostą rutynę dnia: jedzenie–zabawa–spañie. Przewidywalność = bezpieczeństwo.

Wieczne rytuały (np. kąpiel + bajka + przytulenie) ułatwiają wyciszenie układu nerwowego.

☞ Dziecko nie zna czasu, ale zna **kolejność zdarzeń** — buduj przewidywalność.

Separacja, niezależność

☞ Płacz przy rozstaniu to **oznaka więzi**, nie problem wychowawczy.

Nie zmuszaj do samodzielności zbyt wcześnie — wspieraj ją, ale nie przyspieszaj.

Stopniowe „oddalanie się” dziecka od opiekuna jest procesem — daj czas.

Ekran i technologie

☞ **Unikaj ekranów przed 2. rokiem życia**.

☞ Gdy już pojawiają się ekrany — **oglądaj razem**, komentuj, rozmawiaj, a nie „usypiaj” tabletem.

☞ Lepiej coś tworzyć (rysować, budować, tańczyć) niż tylko oglądać.

Rozwój dziecka 3–7 lat

Mózg dziecka wciąż się buduje

Układ nerwowy nadal dojrzewa – **emocje często „przeważają” nad logiką**.

☞ Dziecko nie „robi na złość” – często po prostu **nie umie jeszcze zapanować nad impulsami**.

☞ Rola dorosłego to „być z emocjami dziecka”, nie karać za ich występowanie.

Język, myślenie i rozwój poznawczy

☞ To wiek „dlaczego?” – dziecko nie testuje cierpliwości, ale **buduje strukturę wiedzy**.

Im więcej rozmów, tym lepiej rozwija się **logiczne myślenie i pojęcia przyczynowo-skutkowe**.

☞ **Czytanie i opowiadanie historii** – rozwijają wyobraźnię i empatię.

Rozwój społeczny i emocjonalny

☞ Dziecko uczy się **współpracy, podziału, empatii** – ale potrzebuje czasu i powtarzania.

Zabawa w grupie rozwija **teorię umysłu** (czyli rozumienie, że inni mają inne emocje i myśli).

☞ Konflikty z rówieśnikami są normalne – uczą **negocjacji, granic i komunikacji**.

Zabawa jako narzędzie rozwoju

Zabawa to „język dziecka” – przez nią **uczy się świata, ról społecznych, zasad**.

☞ Nie traktujmy zabawy jak „marnowania czasu” – to **podstawa rozwoju mózgu**.

Swobodna zabawa pobudza **twórczość, elastyczność myślenia i samoregulację**.

Struktura, ale nie sztywność

☞ Dzieci w tym wieku **potrzebują ram i rytmu** – np. stałe pory posiłków, snu, zajęć.

☞ Przypadkowość i chaos powodują **niepokój i trudności z regulacją emocji**.

☞ Rutyna daje dziecku **poczucie bezpieczeństwa**, ale nie musi oznaczać nudę.

Trudne zachowania – zrozum, nie karz

☞ Napady złości, krzyk, „niegrzeczne” zachowanie – to nie złośliwość, tylko **niewytrenowana samoregulacja**.

Nie ma złych emocji, są tylko trudne i niezrozumiane.

☞ Zamiast: „Nie krzycz!”

Spróbuj: „Widzę, że jesteś bardzo zły – co cię tak zezłościło?”

Uczenie się: ciekawość ważniejsza niż wynik

W wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym **motywacja wewnętrzna** jest najcenniejsza.

☞ Zbyt szybkie „przyspieszanie” edukacji (presja na literki, liczby, testy) może **zabić ciekawość**.

☞ Dziecko nie uczy się, kiedy je oceniasz, ale gdy jest ciekawe.

Technologie i ekran – kontroluj formę, nie tylko czas

☞ Długotrwałe siedzenie przy ekranie **zuboża relacje i rozwój społeczny**.

Jeśli już ekran – **wspólnie, interaktywnie, rozmawiając** o tym, co się dzieje.

☞ Lepiej 20 minut aktywnej zabawy z tabletem niż 2 godziny biernego patrzenia.

☞ **Dziecko nie potrzebuje kontroli, tylko obecności i prowadzenia**.

Nie rozwijamy dziecka – my mu tylko towarzyszymy.

Pielgrzymka do Fatimy...

Pielgrzymka do Fatimy, zorganizowana przez naszą parafię Wniebowzięcia NMP w Biertułtowach, obfitowała w wiele przeżyć duchowych, a także turystycznych. Tygodniowy pobyt w Portugalii i Hiszpanii był bardzo intensywny, można nawet powiedzieć, że niekiedy brakowało czasu na odpoczynek. Ale przecież nie jechaliśmy tam, by odpoczywać. Najważniejszy był udział w codziennych mszach i nabożeństwach w Fatimie oraz mszy św. dla pielgrzymów z różnych stron świata w Santiago de Compostela u grobu św. Jakuba Apostoła.

Nasza grupa pielgrzymów była bardzo liczna – około 150 osób dotarło do Fatimy za pośrednictwem biura podróży Andretour różnymi samolotami (część przez Brukselę, część przez Frankfurt) do Lizbony, a potem autokarami do Fatimy. Następnego dnia rano mszę dla wszystkich naszych pielgrzymów w jednej z kaplic Bazyliki Św. Trójcy odprawił ks. prof. Józef Kozyra. Każdy następny dzień pobytu w Fatimie rozpoczynaliśmy od mszy św. po polsku, odprawianej przy Kaplicy Objawień dla pielgrzymów z naszego kraju. Wraz z naszymi rodakami z różnych części Polski (m.in. diecezji szczecińskiej i krakowskiej) wypełnialiśmy całą przestrzeń przy kaplicy, która została zadaszona i ma formę otwartej hali z przeszkłonymi bocznymi ścianami. Wieczorem mogliśmy uczestniczyć w nabożeństwie różańcowym i procesji ze świecami, powierzając Matce Boskiej swoje troski i modląc się w intencjach, z którymi do Niej przybyliśmy.

Odwiedziliśmy muzeum, w którym zgromadzono wota przekazane Matce Boskiej Fatimskiej – obok cennych złotych monstrancji, kielichów i innych precjozów, ornatów, szat liturgicznych podarowanych przez papieży czy biskupów, znalazły się tam także bardziej przyziemne przedmioty – jak np. rower i koszulki kolarskie czy instrumenty muzyczne. Każdy przynosi Maryi to, co dla niego jest najcenniejsze. Mogliśmy zobaczyć koronę wykonaną dla figury Matki Bożej Fatimskiej, w której umieszczona została kula zamachowca podarowana przez Jana Pawła II. Okazało się, że miejsce, w którym umieszczono kulę, dokładnie do niej pasowało, mimo że korona została wykonana zanim ktokolwiek mógł wiedzieć, że dojdzie do zamachu na papieża.

Odwiedziliśmy Bazylikę Matki Bożej Różańcowej z Fatimy (pierwszy kościół sanktuarium konsekrowany w 1953 r.), w której znajdują się groby świętych pastuszków i mogliśmy się przy nich pomodlić. Nowy kościół – Bazylika św. Trójcy – został wybudowany w nowoczesnym stylu i konsekrowany w 2007 r. Posiada 8 633 miejsc siedzących, a w prezbiterium może koncelebrować około 100 księży.

Niewątpliwie ważnym przeżyciem duchowym była droga krzyżowa poprowadzona z Fatimy do wioski Aljustrel, w której mieszkali Franciszek, Hiacynta i Łucja, pastuszkowie, którym objawiła się Matka Boska. Stacje drogi krzyżowej zostały ufundowane przez Węgrów, którzy po antykomunistycznym powstaniu 1956 r. musieli uciekać ze swojego kraju i zamieszkać na Zachodzie – głównie w USA. Na początku tej „Węgierskiej Kalwarii” znajduje się pomnik kard. Józsefa Mindszenty’ego, który był prześladowany przez węgierski reżim komunistyczny, a na końcu wybudowano kaplicę św. Stefana, nad którą umieszczono scenę z Golgoty. Droga krzyżowa prowadzi przez park, ale może się on kojarzyć z Ogrodem Oliwnym, bo rosną w nim głównie drzewa oliwne, niektóre bardzo stare. Swojskim akcentem dla nas były krzewy i drzewka głogu (od których podobno pochodzi nazwa Głozyny). W Aljustrel zwiedziliśmy domy rodzinne pastuszków – bardzo skromne – a w drodze powrotnej do Fatimy byliśmy w miejscu, gdzie objawił im się Anioł Pokoju (Anioł Stróż Portugalii), który przygotował ich do Objawień Matki Boskiej i nauczył modlitwy.

W następnych dniach, pomiędzy ranną mszą i wieczornym nabożeństwem na miejscu fatimskich objawień, wyjeżdżaliśmy odwiedzać portugalskie sanktuaria i miejsca związane z historią tego kraju. I tak się złożyło, że była to w pewnym sensie kontynuacja zeszłorocznej pielgrzymki do Włoch. Bo rok temu byliśmy w Padwie u grobu św. Antoniego, teraz mogliśmy odwiedzić Lizbonę, gdzie się urodził i został ochrzczony oraz Coimbrę (najstarszy portugalski uniwersytet założony w 1290 r.), gdzie studiował i wstąpił do zakonu (najpierw kanoników regularnych, a potem franciszkanów). Święty Antoni towarzyszył więc nam w naszym pielgrzymowaniu – nikt się nie zagubił, a wszystkie problemy, na które napotykalismy, zostały pomyślnie rozwiązane. Mogliśmy się pomodlić w kościele św. Antoniego, który został wybudowany w miejscu, gdzie się urodził. W krypcie, gdzie znajdują się relikwie, umieszczono tablicę upamiętniającą pobyt papieża Jana Pawła II. Portugalczycy nazywają Świętego nie Padewskim a Lizbońskim i obruszają się, gdy słyszą, że ktoś mówi św. Antoni z Padwy, bo dla nich to jest św. Antoni z Lizbony. Wspomnienie św. Antoniego, które przypada 13 czerwca, jest wielkim świętem, a obchody trwają kilka dni.

W Lizbonie zwiedzaliśmy również Pomnik Odkrywców znajdujący się u ujścia Tagu do oceanu oraz pobliski klasztor Hieronimitów. Znajdują się one w dzielnicy Belem, gdzie należy spróbować sławnych ciasteczek – pasteis de nata.

Na naszym szlaku turystycznym odwiedziliśmy miejsca, które miały swój duchowy wymiar, mimo że obecnie pełnią funkcję muzeum i zostały pozbawione sakralnego charakteru. Bardzo ciekawy jest dawny klasztor templariuszy (później Zakonu Chrystusowego) w Tomar. Mogliśmy zobaczyć, jak było zorganizowane codzienne życie rycerzy-zakonników – zwiedzaliśmy nie tylko kościół klasztorny, gdzie się modlili, ale również cele, w których spali, kuchnię, refektarz, pomieszczenia magazynowe, w których przechowywano żywność (m.in. stągwie z oliwą), kotłownię, w której palono ogień ogrzewający cały obiekt, rozprowadzając ciepłe powietrze do różnych pomieszczeń.

Zwiedzaliśmy również klasztor Matki Boskiej Zwycięskiej w miejscowości Batalha. Został on ufundowany przez króla portugalskiego Jana I w podzięce za zwycięstwo w bitwie z Hiszpanami, dzięki któremu Portugalia zachowała swoją niepodległość. Przy kościele znajdują się kaplice, które nie zostały dokończzone i do dziś nie mają dachu. Czasami odbywają się tam koncerty – można powiedzieć, że pod gołym niebem. Klasztor obecnie pełni funkcję muzeum, umieszczony tam został po I wojnie światowej Grób Nieznanego Żołnierza.

Wizyta na wybrzeżu Oceanu Atlantyckiego odbyła się przy okazji odwiedzin Sanktuarium Matki Boskiej w Nazare. To taki portugalski Nazaret – legenda mówi, że umieszczona nad ołtarzem figurka Matki Boskiej została wyrzeźbiona przez św. Józefa, a pomalowana przez św. Łukasza. Podczas panowania muzułmańskiego została schowana w otworze skalnym w klifie, a po jej odnalezieniu na klifie wybudowano kapliczkę, a obok sanktuarium. Figurka przedstawia Matkę Boską karmiącą Dzieciątka. Poprzez zabytkową zakrytą schodami do figury nad ołtarzem – podobnie jak w innych sanktuariach na Półwyspie Iberyjskim np. Arantzazu w Kraju Basków czy Caldes de Boi w Katalonii. Wizyta w portugalskim Nazare to znowu nawiązanie do ubiegłorocznej pielgrzymki we Włoszech, podczas której odwiedziliśmy Domek Maryi w Loreto.

Ostatnie nasze nabożeństwo wieczorne w Fatimie miało wyjątkowy charakter – odbyło się w wigilię 13 września. Pielgrzymi z Portugalii i różnych stron świata licznie zgromadzili się na Placu Modlitwy, który podczas procesji był cały wypełniony światłem zapalonych świec. W procesji niesiono oryginalną figurę Matki Boskiej Fatimskiej, a modlitwy, w których uczestniczyło kilku biskupów trwały do północy.

Zakończeniem naszej pielgrzymki był wyjazd do grobu św. Jakuba Apostoła. Po drodze do Santiago de Compostela zwiedzaliśmy Porto, dawne rzymskie miasto Portus Cale, od którego Portugalia wzięła swoją nazwę. Przyćmione trochę przez stołeczną Lizbonę Porto ma

swój niepowtarzalny klimat – moim zdaniem zabudowa nad ujściem rzeki Duero do oceanu jest dużo bardziej urokliwa niż nabrzeże Tagu w Lizbonie. W leżącej po drugiej stronie rzeki niż Porto miejscowości Villa Nova Gaia znajdują się magazyny-piwnice, w których składowane jest słynne wino Porto. Wytwarzane jest ono poprzez przerwanie procesu fermentacji dodaniem mocnego alkoholu, który pochodzi z destylacji winogron. Po drodze do Santiago de Compostela nawiedziliśmy jeszcze Sanktuarium Bom Jesus do Monte w Bradze. Jego powstanie sięga czasów walk z Maurami – rekonkwisty, której celem było wyzwolenie chrześcijańskich ziem spod władzy islamu. Braga jest nazywana portugalskim Watykanem, stąd zaczęła się chrystianizacja całego Półwyspu Iberyjskiego.

Sanktuarium związane jest z kultem Krzyża Świętego – w ołtarzu głównym znajduje się scena ukrzyżowania Chrystusa. Również w kaplicy Najświętszego Sakramentu przedstawiony jest konający na krzyżu Jezus, a Matka Boska patrzy na swego Syna – rzeźba jest odwrócona tyłem do wnętrza kaplicy. Bazylika znajduje się na wzgórzu, na które prowadzą schody podzielone na trzy części – Schody Drogi Krzyżowej, Schody Pięciu Zmysłów i Schody Trzech Cnót.

Po noclegu w hotelu niedaleko Santiago de Compostela, następnego dnia zwiedzaliśmy sanktuarium i uczestniczyliśmy w mszy św. dla pielgrzymów. Po zejściu do grobu św. Jakuba, znajdującego się pod ołtarzem, wchodzi się po schodach do figury Apostoła, którą się obejmuje, prosząc o łaski. Naprzeciwko grobu św. Jakuba została umieszczona tablica upamiętniająca wizytę Jana Pawła II. Wielka kadzielnica, która wisi przed głównym ołtarzem, jest rozpalana 13 razy do roku w wielkie święta lub gdy znajdzie się sponsor, który pokryje koszty. Nam nie było dane tego zobaczyć – może następnym razem się uda. Ale warto byłoby wybrać się jednak na jedną z Drog św. Jakuba pieszo lub chociaż na rowerze. Żeby otrzymać certyfikat pielgrzyma należy, w jednym ciągu, przejść co najmniej 100 km lub przejechać rowerem/konno co najmniej 200 km.

Pielgrzymka była bardzo dobrze zorganizowana, choć niektórzy z uczestników mieli trochę niedosytu – chcieliby mieć jeszcze więcej czasu na modlitwę w Fatimie. Duże wyrazy uznania należą się pilotkom poszczególnych grup, które czuwały nad prawidłowym przebiegiem naszego pielgrzymowania. Również przewodniczki wykazały się ogromną kompetencją, oprowadzając nas po sanktuariach i zabytkach, które zwiedzaliśmy. Były to Polki, które mieszkają w Portugalii i Hiszpanii i z ogromną pasją dzieliły się z nami swoją wiedzą i zamiłowaniem do tych krajów.

Z wdzięcznością w sercu pragnę podzielić się wrażeniami z pielgrzymki do miejsc szczególnie ważnych dla naszej wiary – Fatimy i Santiago de Compostela oraz możliwości odwiedzenia innych niezwykłych miejsc, takich jak: Lizbona, Coimbra, Nazare, Batalha, Tomar, Braga i Porto.

Pielgrzymka do Fatimy i Santiago de Compostela – świadectwo pielgrzyma

„W sercu człowieka są drogi, ale Pan kieruje jego krokami.” – Prz 16,9

Nasza parafialna pielgrzymka do Fatimy rozpoczęła się Mszą Świętą w naszym kościele, podczas której wspólnie zawierzyliśmy Bogu i Matce Bożej cały czas podróży. Opiekę duchową nad pielgrzymami sprawował **ks. profesor Józef Kozyra**, który towarzyszył nam w modlitwie, przewodniczył naszym Eucharystiom i służył radą duchową w trakcie całej pielgrzymki.

Dodatkowo każdy pielgrzym otrzymał specjalny „Kołaczyk pielgrzyma” – ten drobny, a jakże miły gest sprawił, że atmosfera była radosna i pełna oczekiwania na duchowe przeżycia.

W pielgrzymce wzięło udział aż 150 osób. Dla ułatwienia organizacji zostaliśmy podzieleni na trzy grupy, które rozpoznawały się po kolorze chust (grupa biała, niebieska i żółta). Na miejscu każda grupa podróżowała autokarem z własnym przewodnikiem.

Fatima – serce naszego wyjazdu, to miejsce, gdzie Matka Boża objawiła się trojgu pastuszkom. Otoczone jest ono szczególną atmosferą modlitwy, pokoju i skupienia. Sercem całego sanktuarium jest **Kaplica Objawień**. To tutaj Maryja ukazywała się pastuszkom, a dziś każdego dnia gromadzą się w niej pielgrzymi, aby się modlić i uczestniczyć w Eucharystii. Możliwość sprawowania codziennej Mszy Świętej w tym wyjątkowym miejscu była dla nas darem nie do opisanego.

Te chwile przy sercu Matki Bożej Fatimskiej były dla nas czasem szczególnej łaski, w czasie której modliliśmy się za siebie nawzajem, za nasze rodziny i całą wspólnotę parafialną. Te Msze Święte sprawowane w języku polskim były chwilami pełnymi ciszy, pokoju i wdzięczności. Ogromne wrażenie wywarły na nas także wieczorne procesje różańcowe z lampionami. Uczestnicząc w nich, czuje się ogromną jedność z innymi pielgrzymami z całego świata. To jest niezwykle wzruszające przeżycie – morze światła, wspólna modlitwa i poczucie bycia częścią czegoś większego.

W ciszy tego świętego miejsca można naprawdę odczuć obecność Matki Bożej, a spotkanie z pielgrzymami z różnych zakątków świata pozwala uświadomić sobie, jak uniwersalna i żywa jest wiara. Pięknym momentem naszej pielgrzymki do Fatimy była wspólna Droga Krzyżowa, którą poprowadził ks. Józef. Rozważania były niezwykle proste, a jednocześnie głębokie i każdy mógł odnaleźć w nich coś dla siebie. Ksiądz Józef nie używał trudnych słów, ale mówił sercem.

Dzięki temu każdy czuł, że Jezus idzie tą drogą razem z nami. Wielu pielgrzymów podkreślało, że jego rozważania pozwalały naprawdę wsłuchać się w swoje wnętrze. Kiedy przywoływane były codzienne troski, takie jak: rodzina, choroba, praca, samotność, to każdy miał poczucie, że właśnie te krzyże są niesione razem z Chrystusem. W mojej pamięci szczególnie utkwiły rozważania przy stacjach upadków Jezusa, podczas których ks. Józef przypominał, że upadek nie jest końcem, lecz okazją, by powstać z pomocą Bożej łaski. Myślę, że wielu z nas poczuło wtedy nową nadzieję. Droga Krzyżowa, która prowadziła przez piękne, ciche wzgórza Fatimy oraz rozważania ks. Józefa sprawiły, że osobiście miałam wrażenie, że idę tą drogą razem z Maryją – Matką, która uczy mnie, jak nieść codzienny krzyż z ufnością.

Niezwykle cennym doświadczeniem była wizyta w **Aljustrel – wiosce pastuszków**, gdzie żyli święci Hiacynta, Franciszek i Łucja. Mogliśmy zobaczyć ich domy rodzinne i poczuć, że orędzie Maryi zostało dane zwykłym, prostym dzieciom, których serca były czyste i otwarte.

Ważnym punktem naszego zwiedzania była też **Bazylika Matki Bożej Różańcowej** – zachwycająca monumentalną architekturą, przestronnym wnętrzem i wspinałymi witrażami. Szczególnie poruszająca jest kaplica świętych pastuszków, gdzie spoczywają relikwie św. Hiacynty, św. Franciszka i s. Łucji. Niezwykła w swojej nowoczesności jest **Bazylika Trójcy Przenajświętszej**,

mogąca pomieścić tysiące wiernych. Jej przestrzeń, choć tak rozległa, sprzyja modlitwie i jedności serc, ukazując, że Fatima jest miejscem spotkania ludzi z całego świata. Ogromne wrażenie robi rozległy plac modlitwy, który wypełniają rzesze wiernych, szczególnie podczas wieczornych procesji ze świecami. W ramach pielgrzymki odwiedziliśmy również **Muzeum Sanktuarium**, gdzie mogliśmy zobaczyć liczne pamiątki po pastuszkach, dokumenty i wota pielgrzymów z różnych stron świata. Wśród eksponatów wyróżnia się cenna korona figury Matki Boskiej Fatimskiej, w której umieszczono kulę, wystrzeloną do papieża Jana Pawła II podczas zamachu w Rzymie.

Podczas kolejnych dni pielgrzymki zobaczyliśmy także inne niezwykle miejsca jak, np.:

– **Coimbra**, jedno z najstarszych miast Portugalii, słynące z uniwersytetu, który jest jednym z najstarszych w Europie. Klimat miasta, pełen historii, intelektualnej głębi i młodzieńczej energii robi duże wrażenie. Spacer po wąskich, brukowanych uliczkach miasta pozwolił nam poczuć wyjątkową atmosferę historycznego centrum, w którym przeszłość miesza się z codziennym życiem mieszkańców. Zwiedzając to miasto, można poczuć szacunek dla wiedzy i tradycji.

– **Tomar**, miasto o niezwykle bogatej historii, związane z Zakonem Chrystusowym, który kontynuował tradycję templariuszy w Portugalii. Głównym punktem naszej wizyty był tam kompleks klasztorny Convento de Cristo, imponująca budowla łącząca elementy architektury romańskiej, gotyckiej, renesansowej i manuelskiej. Podczas zwiedzania zobaczyliśmy m.in.: kaplicę templariuszy, krużganki z misternymi zdobieniami i słynną salę kapitulną, która zachwyca bogactwem detali i harmonią architektury. Każdy zakątek klasztoru to świadectwo duchowego i kulturalnego dziedzictwa Portugalii oraz niezwyklej roli zakonu w historii tego kraju.

– **Batalha** – gdzie znajduje się imponujący Klasztor Matki Bożej Zwycięskiej, jeden z najważniejszych zabytków Portugalii i arcydzieło gotyku, wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Klasztor ten powstał na pamiątkę zwycięstwa Portugalii w bitwie pod Aljubarrota, które zapewniło niepodległość kraju. Jego budowa trwała ponad sto lat, co zaowocowało wyjątkowym połączeniem stylów gotyckiego i manuelskiego, z bogatymi detalami rzeźbiarskimi, które przyciągają uwagę każdego zwiedzającego.

Podczas naszego wyjazdu mieliśmy również czas na relaks w nadmorskiej miejscowości **Nazaré**, znanej z pięknych plaż i imponujących fal Atlantyku. To był wyjątkowy moment, aby odpocząć po intensywnym zwiedzaniu, poczuć morską bryzę i cieszyć się pięknem przyrody. Mieliśmy okazję podziwiać wielkie fale,

które słyną na całym świecie i przyciągają miłośników surfingu. W momencie naszego pobytu na plaży była wywieszona czerwona flaga, co przypominało o sile oceanu i konieczności zachowania ostrożności. Mimo tego wszyscy cieszyli się spacerem po plaży, wdychając morskie powietrze i robiąc pamiątkowe zdjęcia.

Jednym z przystanków naszej pielgrzymki była stolica Portugalii – **Lizbona**, miasto pełne historii, kultury i duchowego dziedzictwa. Spacer po ulicach Lizbony rozpoczęliśmy od historycznego centrum, w tym od dzielnicy Alfama, gdzie wąskie uliczki, brukowane alejki i tradycyjne domy nadają miastu niepowtarzalny charakter. Wyjątkowym doświadczeniem duchowym były chwile modlitwy w miejscach związanych ze św. Antonim oraz atmosfera muzyki fado. Spacer po placu Praca do Comercio oraz wizyta przy Pomniku Odkrywców pozwoliły nam podziwiać architekturę i historię oraz refleksyjnie spojrzeć na odwagę i wiarę ludzi, którzy kształtowali portugalską historię. Górujący nad wodami rzeki Tag Pomnik Odkrywców jest gigantyczny, a powstał w celu upamiętnienia portugalskich odkrywców geograficznych. Przed nim znajduje się ogromna mozaika, przedstawiająca mapę świata pokazującą, gdzie znajdowały się portugalskie terytoria w XVI wieku. Znajdujący się w pobliżu Klasztor Hieronimitów to arcydzieło portugalskiego gotyku, określanego również mianem stylu manuelskiego, bogato zdobionego motywami morskimi i roślinnymi. Tutaj znajdują się grobowce portugalskich odkrywców, takich jak Vasco da Gama, a także króla Manuela I i jego rodziny. Wrażenia z Lizbony łączą w sobie zarówno duchowość, historię, jak i piękno architektury, a miejsca związane ze św. Antonim pozostawiają w sercu trwałe ślady.

W **Porto** zachwycał nas klimat miasta, kolorowe kamienice i rzeka Douro. Podczas zwiedzania tego miasta nie mogło zabraknąć wizyty na dworcu kolejowym São Bento, jednym z najpiękniejszych dworców kolejowych na świecie. Budynek, który powstał na początku XX wieku, zachwyca nie tylko swoją architekturą, ale przede wszystkim wnętrzem wyłożonym tysiącami azulejos, tradycyjnych portugalskich płytek ceramicznych, które przedstawiają sceny z historii Portugalii. Zwiedzający mogą podziwiać malowidła ukazujące m.in. bitwy, życie codzienne i ważne wydarzenia historyczne. Wrażenie robi nie tylko bogactwo detali, ale też kunszt wykonania, bo każda płytka jest ręcznie malowana i opowiada swoją własną historię. Dworzec ten to miejsce, które łączy funkcję praktyczną z artystyczną, gdyż podróżni z całego świata codziennie przemierzając jego hale mogą poczuć ducha portugalskiej tradycji, historii i kultury. Fascynującym doświadczeniem był spacer po Moście Ludwika I, imponującej stalowej konstrukcji, łączącej

brzegi rzeki Douro. Most robi ogromne wrażenie zarówno swoją wielkością, jak i kunsztem architektonicznym. Przejsie przez ten stalowy, dwukondygnacyjny most, który został zaprojektowany przez inżynierów z firmy Gustawa Eiffla, pozwala podziwiać malownicze widoki na stare miasto, kolorowe kamienice i wijącą się rzekę. Porto wydaje się być miastem pełnym ducha, tętniącym życiem, ale i niosącym nostalgię.

Kulminacją naszej pielgrzymki było dotarcie do **Santiago de Compostela**, które powitało nas deszczem. Kiedy z parasolami w dłoniach dotarliśmy na plac przed katedrą w Santiago i spojrzeliśmy na jej majestatyczną, potężną i pełną historii fasadę, ogarnęło nas wzruszenie i poczucie spełnienia oraz głębokiej wdzięczności. Wzięliśmy udział we Mszy świętej dla pielgrzymów, podczas której szczególnie wzruszające było poczucie jedności z tymi, którzy od wieków przybywali tu pieszo z najdalszych zakątków Europy. Dla naszej grupy, choć dotarliśmy tutaj autokarem, to duchowa droga, którą przeszliśmy przez Fatimę, Lizbonę, Coimbrę i Porto uczyniła to spotkanie niezwykle głębokim. Szczególnym momentem było przytulenie się do figury św. Jakuba, znajdującej się za ołtarzem głównym. Każdy z pielgrzymów miał chwilę, by położyć dłonie na ramionach Apostoła, objąć go i w ciszy powierzyć mu swoje intencje. Dla wielu z nas była to chwila niezwykle wzruszająca. Był to moment, w którym symbolicznie każdy mógł oddać całe swoje życie pod opiekę patrona pielgrzymów. Mimo deszczu w sercach mieliśmy światło i radość. Santiago stało się dla nas nie tylko końcem podróży, lecz także znakiem, że każda pielgrzymka, zarówno ta zewnętrzna, jak i ta duchowa, zawsze prowadzi do spotkania z Chrystusem.

Pielgrzymka ta była dla nas głębokim przeżyciem duchowym, ale także okazją do poznania kultury i historii Portugalii oraz Hiszpanii. Każdy dzień niósł ze sobą nowe refleksje, wzruszenia i piękne obrazy, które na długo zostaną w naszej pamięci. Różni ludzie, różne

wrażenia – każdy z nas przeżywał pielgrzymkę nieco inaczej, jedni zachwycali się architekturą Lizbony, inni skupiali się na modlitwie w Fatimie. Każdy pielgrzym mógłby napisać swój własny artykuł o wrażeniach, bo każdy zabrał ze sobą inne wspomnienia. Właśnie w tym tkwi piękno pielgrzymowania, że Bóg działa w sercach ludzi na różne sposoby, dotyka nas w ciszy, w pięknie natury, we wspólnocie modlitwy i w spotkaniu z drugim człowiekiem. Cała pielgrzymka była podróżą duchową, drogą nawrócenia, umocnienia wiary i zbliżenia się do Boga. Była to podróż nie tylko przez kraje, ale przede wszystkim przez serce i duszę. To doświadczenie pokazało nam, że Maryja naprawdę prowadzi nas do swojego Syna i że Kościół jest wspólnotą, w której każdy ma swoje miejsce.

Choć nasza pielgrzymka dobiegła końca, serca wielu z nas już tęsknią za kolejną wspólną wędrówką. Na zakończenie chciałabym z całego serca podziękować wszystkim uczestnikom pielgrzymki za modlitwę, uśmiech, wsparcie i wspólne przeżywanie każdej chwili. Dzięki Wam nasza pielgrzymka była prawdziwie wspólnotowym doświadczeniem. Dziękuję także organizatorom, którzy z ogromnym zaangażowaniem zadbali o bezpieczeństwo i komfort podróży oraz naszemu księdzu za duchowe prowadzenie, za to, że dzięki jego posłudze mogliśmy głębiej przeżywać obecność Boga i umacniać się w wierze. Myślę, że dzięki tej pielgrzymce Fatima pozostanie dla nas miejscem łaski i wezwaniem, by w codziennym życiu odmawiać różaniec i żyć Ewangelią. Jednocześnie pragniemy przeprosić za wszelkie niedociągnięcia, drobne trudności czy niedogodności, które mogły się pojawić podczas podróży. Wierzmy, że każdy z tych momentów stał się częścią naszego wspólnego doświadczenia i lekcją cierpliwości oraz wzajemnego zrozumienia. Niech ten pielgrzymkowy czas pozostanie w sercach wszystkich jako źródło radości, nadziei i pragnienia kolejnych spotkań z Bogiem i sobą nawzajem.

Mariola

Niedziela misyjna w naszej parafii pod hasłem: „Misjonarze nadziei wśród narodów”

Wielkimi krokami zbliża się kolejna Niedziela Misyjna. Z tej okazji, 19 października 2025 r., zgodnie z niepisaną tradycją, Rodzina Błogosławionego Edmunda Bojanowskiego zaprasza na słodką ucztę! Jak co roku w ten dzień, po każdej mszy świętej, do nabycia będzie wspaniałe kołocz naszych okolicznych cukierników!

Każdy, kto zdecyduje się na taki misyjny zestaw łakoci, pomoże w dalszej budowie ośrodka zdrowia w Tcholliré w Kamerunie. Wszystkie zgromadzone podczas Niedzieli Misyjnej pieniądze zostaną przekazane na ten cel.

Za dobroć wszystkich serc, które wspierają nasze charytatywne akcje, odbyła się Msza św. w Fatimie, w której uczestniczyło... 150 naszych Pielgrzymów

Rodzina Bł. E. Bojanowskiego

12 października 2025

1. O co prosili Jezusa trędowaci?
2. Ilu było trędowatych, ilu zostało uzdrowionych, a ilu wróciło podziękować? (Łk 17, 11 - 19)

26 października 2025

1. Gdzie przyszli się modlić faryzeusz i celnik?
2. Czyją postawę Jezus pochwala i dlaczego? (Łk 18, 9 - 14)

19 października 2025

1. Co Jezus wyjaśnia uczniom w dzisiejszej przypowieści?
2. Kim są bohaterowie tej przypowieści? (Łk 18, 1 - 8)

02 listopada 2025

1. Za kogo szczególnie modlimy się 2 listopada?
2. O czym zapewnia Jezus swoich uczniów? (J 14, 1 - 6)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 12 października 2025 r.
1.
2.

Odpowiedzi::

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 26 października 2025 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 19 października 2025 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 2 listopada 2025 r.
1.
2.

Modlitwa Różańcowa

RÓŻAŃCIEC – z pozoru to zwykła modlitwa. Modlitwa długa i nużąca. Tak jednak nie jest! Różaniec to nie jest zwykła modlitwa – to sposób na życie! Odmawiając różaniec, oddajemy wszystkie nasze radości i smutki – całe nasze – życie Maryi. Gdy zwracamy się do Niej z ufnością, możemy być pewni, że Ona wstawia się za nami u Swego Syna – Jezusa. Różaniec jest zatem modlitwą zawierzenia, która kieruje nas przez Maryję do Jezusa. Odmówienie całej części różańca trwa 25 minut. . . To jedyne 25 minut z 1440, które otrzymujemy od Boga każdego dnia! O mocy różańca można pisać wiele, jednak to każdy osobiście musi się o niej przekonać. Spróbuj może już dziś porozmawiać z Maryją, trzymając w rękę różaniec.

HISTORIA RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO

Od wieków chrześcijanie próbowali odpowiedzieć na wezwanie św. Pawła do nieustannej modlitwy. Jednym ze sposobów było powtarzanie różnych modlitw. Pierwszą i najstarszą modlitwą chrześcijan jest modlitwa, której nauczył sam Jezus – „Ojcze nasz”. Dlatego też pierwsze reguły zakonne zobowiązywały mnichów do wielokrotnego powtarzania właśnie tej modlitwy. Na przykład reguła benedyktyńska jeszcze w XI wieku nakazywała braciom zakonnym codziennie odmawiać 150 razy „Ojcze nasz” na wzór kapłańskiego oficjum złożonego ze 150 psalmów. Od pierwszych wieków chrześcijaństwa odczuwano także potrzebę proszenia o wstawiennictwo Najświętszą Maryję Pannę. Dlatego w XII wieku utrwalił się w Kościele zwyczaj odmawiania pozdrowienia, którym

w scenie zwiastowania Anioł przywitał Maryję. Z czasem dodano do nich słowa wypowiedziane przez świętą Elżbietę w czasie nawiedzenia. Obecna forma „Zdrowaś Maryjo” ostatecznie ukształtowała się w XV wieku. Zatwierdził ją Pius V w 1566 roku. Z czasem do modlitwy „Ojcze nasz” zaczęto dodawać „Zdrowaś Maryjo”. I tak te dwie modlitwy dały początek różańcowi.

WIENIEC Z RÓŻ

Za ojca Różańca świętego uważa się św. Dominika, któremu miała się objawić Matka Najświętsza i przykazać rozpowszechnianie tej modlitwy na całym świecie. Nie był to jednak Różaniec w dzisiejszej formie. Różaniec stał się dla św. Dominika skuteczną bronią w walce z herezją albigensów. Legenda głosi, że to właśnie w czasie jednej

z jego wypraw, w trakcie której zwalczał tę herezję, zrodziła się modlitwa różańcowa. Pomimo postów i modlitw posługa św. Dominika nie przynosiła owoców. Wówczas objawiła się Matka Boża i poleciła Dominikowi, by nie tylko głosił kazania, lecz by połączył je z odmawianiem tzw. Psalterza Maryi, czyli 150 Zdrowaś Maryjo i 15 Ojcze nasz. Od tej pory św. Dominik przeplatał swoje nauki modlitwą różańcową, w której rozważał wraz ze słuchaczami treści zawarte w głoszonych naukach.

Nazwa Różańca wywodzi się ze średniowiecza. W ówczesnej mentalności świat stworzony traktowano jako księgę o Panu Bogu, a w przyrodzie dopatrywano się rzeczywistości duchowych. Szczególną rolę pełniły kwiaty, symbolizowały one różne cechy. Często też ofiarowywano kwiaty Bogu i ukochanym osobom. Modlitwy traktowane były jako duchowe kwiaty. I dlatego odmawianie różańca porównywano z dawaniem Matce Bożej róż. Stąd modlitwę tę nazwano wieńcem z róż, czyli różańcem.

Ostateczny kształt modlitwy różańcowej ustalił się w XV dzięki dominikaninowi Alamusowi a la Roche (1428-1475). On ustalił liczbę 150 „Zdrowaś Maryjo” na wzór 150 psalmów, które podzielił na dziesiątki poprzedzone modlitwą „Ojcze nasz”. Dla rozpowszechniania tej modlitwy założył pierwsze bractwo różańcowe. Dzięki zakonowi dominikańskiemu modlitwa różańcowa już w XV wieku stała się znana w całym Kościele.

MODLITWA KOŚCIOŁA

Modlitwa różańcowa bardzo szybko zyskała aprobatę Kościoła i była traktowana jako oręż przeciw wrogom wiary. Jednym z przykładów skuteczności tej modlitwy była zwycięska bitwa morska pod Lepanto w 1571 roku. Szesnastowieczna Europa była zagrożona napaścią muzułmanów. Od VII wieku, kiedy kalif Oman zdobył Jerozolimę i Ziemia Święta przestała należeć do chrześcijan, islam dążył do narzucenia siłą swojej religii światu. W VIII w. muzułmanie, po opanowaniu Afryki Północnej, zajęli Hiszpanię. Przez krótki czas inwazja Mahometan była powstrzymywana przez wyprawy krzyżowe. W XVI wieku imperium muzułmańskie wybudowało ogromną flotę, planowało bowiem zająć chrześcijańskie porty śródziemnomorskie i ruszyć na podbój Rzymu, a potem Europy. Wtedy papież Pius V, dominikanin i gorący propagator różańca, wezwał wszystkich katolików do modlitwy różańcowej. 7 października 1571 roku w okolicach Lepanto miała miejsce decydująca bitwa morska, w której starły się ze sobą flota chrześcijańska i turecka. Zacięta walka trwała wiele godzin, a o zwycięstwie Świętej Ligii przesądziła nieoczekiwana zmiana pogody — wiatr uniemożliwił manewry wojskom tureckim. Zwycięska bitwa zatrzymała inwazję muzułmanów na Europę. W dowód wdzięczności Wenecjanie w nowo

wybudowanej kaplicy dziękczynnej napisali: „*Non virtus, non arma, non duces, sed Mariae Rosiae victores nos fecit*”, „Nie odwaga, nie broń, nie dowódcy, ale Maria różańcowa dała nam zwycięstwo”. Pius V, świadom, komu zawdzięcza cudowne ocalenie Europy, uczynił dzień 7 października świętem Matki Bożej Różańcowej. W encyklice napisał: „*Pragniemy szczególnie, aby nigdy nie zostało zapomniane wspomnienie wielkiego zwycięstwa uzyskanego od Boga przez zasługi i wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny w dniu 7 października 1571 r., odniesione w walce przeciw Turkom, nieprzyjaciółom wiary katolickiej*”. Papież Klemens XI po zwycięstwie odniesionym nad Turkami pod Belgradem, w 1716 roku, rozszerzył święto Matki Bożej Różańcowej na cały Kościół. W roku 1885 papież Leon XIII polecił odmawiać Różaniec przez cały październik i wprowadził do Litanii Loretańskiej wezwanie „Królowo różańca świętego módl się za nami”. Do rozpropagowania Różańca przyczyniła się też sama Maryja. W swoich objawieniach w Lourdes, Fatimie i w polskim Gietrzwałdzie wzywała do modlitwy różańcowej.

FORMY RÓŻAŃCA

Od średniowiecza ludzie modlący się na różańcu gromadzą się we wspólnoty. Takimi wspólnotami są w pierwszej kolejności bractwa różańcowe, skupiające świeckich, którzy statutowo zobowiązani są trwać na modlitwie razem z Maryją. Pierwsze historycznie udokumentowane bractwo założył w 1470 roku bł. Alanus de Rupe. W 1475 roku takie bractwo w Kolonii założył dominikanin Jakub Sprenger. Później w Niemczech i Francji pojawiają się kolejne, skupiając bardzo wielu wiernych. W księgach polskich bractw można znaleźć imiona królów i wielkich wodzów, m.in. Zygmunta Starego, Stefana Batorego, Jana III Sobieskiego, Tadeusza Kościuszki czy Kazimierza Pułaskiego. Obecnie polskie bractwa różańcowe liczą ok. 2 mln członków. Przynależność do takiej wspólnoty daje duchowe korzyści (odpusty i modlitwa wspólnoty za poszczególnych członków za ich życia i po śmierci) oraz nakłada obowiązki, do których należą: odmówienie 15 tajemnic różańca w ciągu tygodnia, wzorowe życie chrześcijańskie, udział w miesięcznych

nabożeństwach różańcowych i godne obchodzenie świąt Matki Bożej, z okazji których dostępuje się odpustu. Inną formą wspólnotowego nabożeństwa różańcowego jest tzw. różaniec nieustający. Powstał on mniej więcej w tym samym czasie, w pierwszej połowie XVII w., we Włoszech i Francji. Polega na tym, że jego członkowie losują sobie jedną godzinę w roku, w której odmawiają cały różaniec. Później przeniesiono to na miesiąc. W ten sposób w każdej godzinie trwa modlitwa różańcowa. W 1826 r. we Francji powstał Żywy Różaniec, który miał na celu odrodzenie wiary w społeczeństwie. Składa się on z 15-osobowych grup, nazywanych różami, zaangażowanych w życie parafii. Każda osoba z róży codziennie przez miesiąc odmawia jedną tajemnicę różańca, którą sobie wylosuje. W ten sposób grupa, którą kieruje tzw. zelator, codziennie odmawia cały różaniec. Żywy Różaniec co miesiąc ma wspólne nabożeństwo, w czasie którego dokonuje się zmiana odmawianych tajemnic iznaczana jest intencja modlitwy. Ta forma wspólnoty różańcowej działa w bardzo wielu polskich parafiach. Istnieje również Różaniec Rodzinny. Najczęściej przy okazji rekolekcji lub misji parafialnych rodziny deklarują się, co jest zapisywane w specjalnych księgach, że będą odmawiały wspólnie różaniec, który umacnia rodziny, napędza je łaską i daje siłę do dobrego życia.

TEOLOGIA RÓŻAŃCA

Wydawać się może, że różaniec jest modlitwą wyłącznie maryjną i rzeczywiście często tak jest pojmowany. W istocie jednak w jej centrum stoi Chrystus, Jego miłość, którą nas do końca umiłował. To prawda, że gdy odmawiamy różaniec, to Maryja uczy nas odkrywać i rozumieć Boże tajemnice. W Ewangelii czytamy: «Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2,19) – «wszystkie te sprawy» czyli słowa i czyny Jezusa, verba et gesta, jak to ujmuje łacińska formuła, które nam objawiają Boga. Modląc się na różańcu, stajemy się jakby naśladowcami Maryi. Ewangelia stopniowo wnika w obieg myśli człowieka, umacniając jego wiarę i przybliżając do Boga. W tej modlitwie Maryja jest z jednej strony orędowniczką z drugiej zaś, jako jedna z nas, ta która już doszła do pełnego zjednoczenia z Bogiem, jest potwierdzeniem i gwarancją Bożych obietnic i źródłem naszej nadziei – my zmierzamy tam, dokąd Ona już doszła.

Różaniec jest modlitwą dwuwarstwową. Specyficzna technika modlitewna, która polega na powtarzaniu pacierzy jest przygotowaniem serca i umysłu do rozważania najważniejszych wydarzeń z życia Chrystusa i Jego Matki, które zarazem są dziejami naszego zbawienia. Rytm i melodyka słów w różańcu nieustannie podtrzymują więź z Bogiem, pozwalają w skupieniu rozważać tajemnice, budzą pragnienie głębszej wiary i otwierają człowieka na łaskę Bożą. Jan Paweł II w swoim liście „O Różańcu

Świętym” napisał, że modlitwa ta należy do najlepszej i najbardziej wypróbowanej tradycji kontemplacji chrześcijańskiej. Tych wydarzeń, nazywanych tajemnicami, które rozważamy w różańcu jest obecnie, po wprowadzeniu tajemnic światła, dwadzieścia. Każdemu z nich odpowiada dziesiątka różańca, czyli jedno «Ojcze nasz», dziesięć «Zdrowaś Maryjo» i jedno «Chwała Ojcu...».

Cztery części różańca są zatem streszczeniem orędzia chrześcijańskiego, mówią bowiem o wcieleniu (cz. I), nastaniu, wraz z Chrystusem, Królestwa Bożego (cz. II), odkupieniu (cz. III) i wyniesieniu do chwały (cz. IV).

Tajemnice radosne: poniedziałek, sobota

- zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie
- nawiedzenie św. Elżbiety
- narodzenie Jezusa w Betlejem
- ofiarowanie Jezusa w świątyni jerozolimskiej
- odnalezienie 12-letniego Jezusa w świątyni

Tajemnice radosne pomagają stopniowo zgłębiać prawdę, że Syn Boży stał się «Bogiem z nami», że zamieszkał w ludzkiej wspólnotcie, stając się bratem każdego człowieka, przyjął na siebie ludzkie ciało i ludzki los.

Tajemnice światła: czwartek

- chrzest Jezusa w Jordanie
- wesele w Kanie Galilejskiej
- głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia
- przemienienie Jezusa na górze Tabor
- ustanowienie Eucharystii

Te tajemnice przedstawiają słowa i znaki Jezusa, który objawia Ojca, Jego hojność, miłosierdzie i miłość, Jego niesłyszana troskę o człowieka. Przez to objawienie Ojca i Jego miłości Chrystus ukazuje się jako «Światłość świata», jako ten, który «rzuci światło przez Ewangelię», a zarazem ogłasza, że wraz z Jego przyjściem nastąpi już królestwo Boże.

W tajemnicach bolesnych odsłania się pełnia Bożej miłości, która jest silniejsza od całej potęgi zła, od lęku, pogardy i nienawiści.

Tajemnice bolesne: wtorek, piątek

- modlitwa Jezusa w Ogrójcu
- biczowanie Jezusa
- ukoronowanie cierniem
- droga krzyżowa
- śmierć Jezusa na krzyżu

Rozpamiętując w modlitwie te wydarzenia, człowiek może sobie uświadomić, za jaką wielką cenę został wykupiony z mocy grzechu.

Bóg pragnie, by wszyscy ludzie byli zbawieni i mogli razem z Maryją i wszystkimi świętymi cieszyć się życiem wiecznym w niebie. Ten Boży plan, wypełniony już wobec Maryi.

Tajemnice chwalebne: środa, niedziela

- zmartwychwstanie Jezusa

- wniebowstąpienie Jezusa
- zesłanie Ducha Świętego
- wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny
- ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi.

Ojciec Św. Jan Paweł II o Różańcu Świętym

Odmawiajmy wytrwale Różaniec we wspólnotach kościelnych i naszych rodzinach. W trakcie powtarzanych wezwań zjednoczy on serca, doprowadzi do zgody, ożywi nadzieję i obdarzy nas wszystkich pokojem i radością Chrystusa, który dla nas się narodził, umarł i zmartwychwstał. Odmawiać różaniec to znaczy udać się do szkoły Maryi i uczyć się od niej, Matki i apostołki Chrystusa, jak żyć całkowicie zgodnie z wymaganiami wiary chrześcijańskiej. Ona pierwsza uwierzyła, a w Kościele w Wierczniku jednoczyła w miłości pierwszych uczniów swego Syna. Przy odmawianiu różańca nie chodzi o powtarzanie formułek, lecz raczej o nawiązanie intymnego dialogu z Maryją, o okazanie jej zaufania, powierzenie trosk, otwarcie przed nią serca, ukazanie własnej gotowości na przyjęcie planów Bożych i obietnic wytrwania w wierności dla niej we wszystkich, szczególnie trudnych i bolesnych sytuacjach, będąc pewnym jej pomocy w uzyskaniu wszelkich potrzebnych dla naszego zbawienia łask od jej Syna. Podczas modlitwy różańcowej kontemplujemy Chrystusa, patrząc na Niego uprzywilejowanym wzrokiem Jego Matki Maryi; rozważamy tajemnicę życia, cierpienia i zmartwychwstania Pana oczami i sercem Tej, która była Mu najbliższa.

(Z przemówienia wygłoszonego przed „Anioł Pański” 2 października 1988, Osservatore Romano [niem.] 7 października 1988.

„Różaniec jest moją codzienną modlitwą – i muszę powiedzieć, że jest modlitwą cudowną, cudowną w swojej prostocie i w swej głębi... W tej modlitwie powtarzamy wiele razy te same słowa, lecz są to słowa, które Dziewica Maryja usłyszała od Archanioła i od swej krewnej Św. Elżbiety. Z tymi słowami łączy się cały Kościół. Równocześnie zaś w te same dziesiątki Różańca serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, narodziny, narodu, Kościoła i ludzkości. Sprawy osobiste, sprawy naszych najbliższych zwłaszcza tych, którzy są nam najbliżsi, tych o których najbardziej się troszczymy, którzy nam leżą na sercu. W ten sposób i ta prosta modlitwa różańcowa pulsuje niejako życiem ludzkim.

(Dn. 29.X.1978r. w pierwszym przemówieniu po wyborze na papieża)

„Modlitwa różańcowa jest modlitwą wdzięczności, miłości i ufnej prośby... Do tej modlitwy różańcowej zachęcam was i zapraszam. Odmawiajcie różaniec! Ufam, że ta tradycja odmawiania różańca w mojej Ojczyźnie będzie dalej podtrzymywana i rozwijana. Tego życzę z całego serca duszpasterzom i rodakom w mojej Ojczyźnie”.

(Dn. 7.X.1981r. na pierwszej audiencji po zamachu).

Różaniec jest modlitwą do niej, Do Maryi, i jest naszą modlitwą którą odmawiamy z Maryją. Proszę was, odmawiajcie różaniec. „Wy chorzy i cierpiący, nie wypuszczajcie z rąk różańca! Modlitwa wsparta cierpieniem jest wielką siłą”.

(Dn. 28.X.1981. na audiencji dla Polaków) („Gość Niedzielny”, 1989, nr 37, s. 6)

Jesienne ciasto marchewkowe

Składniki na ciasto: (forma o średnicy 23 cm): , 200 g marchewki startej na średnich oczkach,, 80 g mąki pszennej,, 1 łyżeczka cynamonu,, 100 g brązowego cukru,, 50 g cukru pudru,, 2 łyżeczki proszku do pieczenia,, 3 duże jajka,, skórka starta z 1 pomarańczy,, 1/2 szklanki oleju,, 50 g rodzynek,, 80 g orzechów włoskich lub laskowych posiekanych.Wszystkie składniki powinny być przechowywane w temperaturze pokojowej. Składniki na polewę: 50 g białej czekolady, 3 łyżki jogurtu naturalnego lub greckiego.

Sposób przygotowania:

Do naczynia przesiewamy mąkę pszenną, proszek do pieczenia, cynamon. Mieszmą całość.

W drugim naczyniu lekko roztrzepujemy jajka, dodajemy cukier, skórkę z pomarańczy, olej i delikatnie mieszamy, do połączenia składników.

Następnie dodajemy posiekane orzechy, rodzyнки oraz startą na grubych oczkach tarki marchewkę, raz jeszcze mieszamy.

Po wymieszaniu dodajemy przesiane suche składniki, mieszamy całość.

Ciasto przekładamy do formy o średnicy 23 cm wyłożonej papierem do pieczenia. Pieczemy w temperaturze 165 stopni C przez około 50–60 minut lub do tzw. suchego patyczka. Zostawiamy w lekko uchylonym piekarniku do wystudzenia.

„Buduj Kościół Swoj, uczyn z nami cud...” – nowy rok formacyjny Siloe

W ubiegłym wydaniu „Wspólnoty” Agnieszka podsumowała nasz rok formacyjny 2024/2025. Naszym podsumowaniem jest coroczny wyjazd rekolekcyjny – tam spotykamy się, aby z jeszcze większą intensywnością poznawać siebie i budować Wspólnotę, a patrząc szerzej Kościół.

Od września wyruszyliśmy w podróż pod nowymi skrzydłami, gdyż opiekę duchową nad naszą Wspólnotą Siloe przejął ks. Michał.

Karol i Edyta – nasi nowi liderzy – przygotowali dla wszystkich zainteresowanych rozpiskę z tym, co przed nami. Są to wydarzenia stałe dla naszej Wspólnoty, do których chcemy zaprosić każdego i każdą z Was. Do czego jeszcze nas pośle Bóg – tego nie wiemy. Ale chcemy i prosimy, aby On nas prowadził w codzienności. O to szczególnie modliliśmy się podczas pierwszego powakacyjnego Wieczoru Uwielbienia. „Panie daj nam w Sakramentach odnaleźć Ciebie, Ciebie poznać i tak zachwycić Sobą, abyśmy już nie szukali...”

Pięknym świadectwem zachwyty Bogiem i Jego prowadzeniem w codzienności podzielił się z nami Agnieszka i Krzys. Przez trzy lata to oni przygotowali spotkania, czuwal nad całokształtem naszych działań oraz rozeznawali nasze posługi.

Dziękujemy im za ten czas trudu, poświęconego czasu dla drugiego człowieka, za ich otwarte serca i oczy. Życzymy Wam dalszego wzrostu i odkrywania swojego miejsca w Kościele każdego dnia.

Agnieszko i Krzysiu dziękujemy i dobrze, że jesteście!

Ania, Siloe

**Zapraszamy na wspólny różaniec z naszym
prowadzeniem rozważań i modlitwy,
w każdą niedzielę października o godz. 17.15.**

Wydarzenia stałe wspólnoty				
Miesiąc	Kiedy		Wydarzenie	Miejsce
Wrzesień	09.09.2025	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	23.09.2025	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Październik	07.10.2025	Wtorek	Msza Św. /Agape-spotkanie formacyjne	Kaplica/salki katechetyczne
	21.10.2025	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Listopad	04.11.2025	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	18.11.2025	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Grudzień	02.12.2025	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	16.12.2025	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Rok 2026				
Styczeń	13.01.2026	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	27.01.2026	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Luty	10.02.2026	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	24.02.2026	Wtorek	Ferie	
Marzec	10.03.2026	Wtorek	Msza Św./Agape-spotkanie formacyjne	Kaplica/salki katechetyczne
	24.03.2026	Wtorek	Rekolekcje parafialne - brak Wieczoru Uwielbienia	
Kwiecień	01.04.2026	Środa	Wieczór Miłosierdzia. Wielka Środa	Kościół
	07.04.2026	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	21.04.2026	Wtorek	Wieczór Uwielbienia	Kościół
Maj	05.05.2026	Wtorek	Msza Św. /Agape-spotkanie formacyjne	Kaplica/salki katechetyczne
	23.05.2026	sobota	Wieczór Miłosierdzia. Noc przed Zesłaniem Ducha Św.	Kościół
Czerwiec	02.06.2026	Wtorek	Spotkanie formacyjne	Salki katechetyczne
	16.06.2026	Wtorek	Wieczór uwielbienia	Kościół
	21.06.2026	niedziela	Zakończenie - ognisko	

INTENCJE MSZALNE – PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek, 29.09.2025**ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH ARCHANIOŁÓW MICHAŁA, GABRIELA I RAFAŁA**

- 6.30** Za + Krystynę Ledwoń w III rocznicę śmierci.
7.30 Nabożeństwo do Matki Bożej Bolesnej, Patronki Dobrej Śmierci.
8.00 1. Za + Jana Dudek w X rocznicę śmierci, ++ dwóch synów, ++ rodziców i teściów.
 2. Za żyjących i za zmarłych członków Parafialnej Wspólnoty Apostolstwa Dobrej Śmierci.
18.00 1. Msza św. 30-dniowa za śp.: Stanisławę Foltys, Teresę Wojtala, Jadwigę Wawrzyńczyk, Piotra Grim.
 2. Za ++ Justynę i Franciszka Machnik, ++ rodziców.
 3. Za ++ Urszulę i Kazimierza Rduch, ++ Zofię i Jana Rduch.

Wtorek, 30.09.2025**Wspomnienie św. Hieronima, prezb. i dK**

- 6.30** Za + Anielę Gomołka – of. od sąsiadów i znajomych z ul. Młyńskiej i przyległych.
8.00 Za + Elżbietę Gryt, + męża Ignacego, + syna Tadeusza.
18.00 Dziękczynna z okazji 30. rocznicy ślubu Katarzyny i Stanisława Szpilka.

Środa, 1.10.2025**Wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dz. i dK.**

- 6.30** Za ++ Wojciecha i Magdalenę Cyran oraz ++ Karola i Zofię Szweda.
8.00 Do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w intencji Czcieli i Ofiarodawców.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 1. Za + Annę Fojcik w I rocznicę śmierci.
 2. Za + Zygmunta Augustyniak, + wnuka Damiana Kubek w rocznicę ich ziemskich urodzin.
 3. O dar życia wiecznego dla + Tadeusza Sztandur w IV rocznicę śmierci, + Mariannę Fijałkowską, ++ Katarzynę i Augustyna Tomas.

Czwartek, 2.10.2025.**I CZWARTEK MIESIĄCA****Wspomnienie św. Aniołów Stróżów**

- 6.30** Za Lidię Pawlas o dar życia wiecznego.
8.00 Do MB Kapłanów o potrzebne łaski, błogosławieństwo i zdrowie dla Kapłanów posługujących w naszej parafii oraz o nowe powołania kapłańskie i zakonne – od Ofiarodawców.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 1. Za + Alojzego Folwarski w XX rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.
 2. Za ++ Magdalenę i Witolda Wilczek, ++ rodziców z obu stron, + Martę Sobik.
 3. Za ++ Helenę i Ryszarda Sobik, ++ synów: Zdzisława i Jacka.

Piątek, 3.10.2025**I PIĄTEK MIESIĄCA**

- 6.30** Za ++ Jadwigę i Bolesława Dzierżęga.
8.00 Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji Czcieli i Ofiarodawców.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 1. W intencji dzieci po Wczesnej i Pierwszej Komunii Świętej i za ich rodziców.
 2. Za + Dawida Błońskiego.
 3. Za + Wiktoryę Pekrul w rocznicę ziemskich urodzin.

Sobota, 04.10.2025**Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu****I SOBOTA MIESIĄCA**

- 6.30** W intencji Krystyny i Romana z okazji 40. rocznicy ślubu, jako podziękowanie za odebrane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla całej rodziny.
7.30 Nabożeństwo wynagradzające.
8.00 1. Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny wszelkie zniewagi ludzkie.
 2. Do Niepokalanego Serca Maryi w intencji matek – od Ofiarodawców.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 1. Do Opatrzności Bożej i św. Franciszka w intencji członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i ich rodzin.
 2. Za + Teresę Wojtala, + męża Andrzeja w XIV rocznicę śmierci, + syna Zygmunta w IX rocznicę śmierci.

Niedziela, 5.10.2025**XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA**

- 6.30** Dziękczynna w intencji wnuczki Zosi z okazji 9. urodzin, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Anioła Stróża.
8.00 1. W intencji Parafian.
 2. W intencji Antoniny Gajda z okazji 18 urodzin, jako podziękowanie za dar życia, z prośbą o Boże błogosławieństwo i dary Ducha św.
9.30 Dziękczynna z okazji 60. rocznicy ślubu Anny i Władysława Maziarz.
11.00 1. Za + Jerzego Żymełka w rocznicę ziemskich urodzin.
 2. Za + Piotra Warło w I rocznicę śmierci.
12.15 1. Msza święta z liturgią sakramentu Chrztu św.
 2. Dziękczynna z okazji 50. rocznicy ślubu Teresy i Piotra Szweda.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 Za + Łucjana Luber w rocznicę ziemskich urodzin.

Poniedziałek, 06.10.2025

- 6.30** Dziękczynna z okazji urodzin ks. Michała Przybylskiego – of. od Margarettek.
8.00 Za + Wandę Holona-Grim w rocznicę śmierci.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 1. Za + Mirosława Miklas, ++ rodziców i teściów: Irenę i Józefa Grim, + syna Romualda.
 2. Za + Rozalię Witek w X rocznicę śmierci, ++ rodziców: Felicję i Franciszka, ++ z rodzeństwa.

Wtorek, 07.10.2025**WSPOMNIENIE NMP RÓŻAŃCOWEJ**

- 6.30** W intencji Róż Różańcowych.
8.00 1. O zwycięstwo Miłosierdzia Bożego w nas i na całym świecie – od Ofiarodawców.
 2. Za + Katarzynę Baluch w I rocznicę śmierci.
17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
18.00 Dziękczynna z okazji 10. urodzin Jakuba i Kacpra Nowak, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Aniołów Stróżów.

Środa, 08.10.2025**6.30**

- 8.00** Do MB Patronki Radości Macierzyńskiej o prawo do życia każdego poczętego dziecka.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Bogusławę Smusz w I rocznicę śmierci.

2. Za + Pawła Skaba, + żonę Stefanię, ++dziadków i ++ rodziców z obu stron.

3. Za + Weronikę Trybuś, + męża i zięcia Waldemara.

Czwartek, 09.10.2025

6.30

8.00 Za ++ Mariannę i Henryka Koszowskich, + wnuka Marka.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i Różaniec.

18.00 1. W intencji Bronisława z okazji 70 rocznicy urodzin, z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o dalsze łaski i błogosławieństwo Boże dla Solenizanta i jego bliskich.

2. Za + Franciszka Bednorz, + żonę Rozalię.

3. Za + Andrzeja Aberskiego w I rocznicę śmierci.

Piątek, 10.10.2025

6.30 Za + Anielę Gomołka – of. od znajomych i sąsiadów z ul. Młyńskiej i przyległych.

8.00 W intencji Ojczyzny.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Czesława Ledwoń, ++ rodziców, + brata Henryka,

2. Za + Jerzego Kłosok w V rocznicę śmierci.

3. Za + Gintera Drzeniek, + syna Jacka, ++ rodziców i teściów, ++ dziadków.

Sobota, 11.10.2025

6.30 Za + Wandę, Stanisława i Marię Różański, Tadeusza Pukowiec.

8.00 Za + Michała Rzechanek, ++babcie: Bronisławę i Stefanię, ++dziadków Alfreda i Józefa.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Józefa Surma.

2. Za + Marię Nawrat w rocznicę ziemskich urodzin, + męża i ++ dwóch synów.

3. Za + Bernarda Sygut.

Niedziela, 12.10.2025

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

KIERMASZ PARAFIALNY.

6.30 W intencji Parafian.

8.00 W intencji Ewy z okazji 50. urodzin z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski.

9.30 Za + Irenę Potenga w I rocznicę śmierci.

11.00 Za żywych i zmarłych członków Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów koła Radlin.

12.15 Dziękczynna w intencji ks. Proboszcza Zbigniewa Folcika i ks. Michała Przybylskiego z okazji ich urodzin – ofiara od Rady Parafialnej i Grup Modlitewnych.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 Za + Wiktorię Pekrul w VI rocznicę śmierci.

Poniedziałek, 13.10.2025

Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

6.30 Dziękczynna w intencji Patrycji i Grzegorza w rocznicę ślubu, z prośbą o Boże błogosławieństwo i dary Ducha św.

8.00 Do Miłosiernego Pana Jezusa, przez Niepokalane Serce Maryi, za tych, którzy utracili wiarę i odeszli od Boga i Kościoła.

17.00 Nabożeństwo do MB Fatimskiej i Różaniec.

18.00 1. Za + Mariana w rocznicę ziemskich urodzin.

2. Za ++ Różę, Romana i Huberta Waleckich.

Wtorek, 14.10.2025 Wspomnienie św. Małgorzaty Marii Alacoque

6.30 Za ++ Rudolfa, Annę i Helenę Porwoł.

8.00 Za + Adelajdę Bytomską w I rocznicę śmierci.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Alojzego Grzybek, ++ rodziców i teściów.

2. Za + Marię Węgrzyk, ++ syna i synową.

Środa, 15.10.2025

Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dz. i dK.

6.30 Do Miłosierdzia Bożego przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej w intencji Jadwigi Kubeckiej z okazji 70. urodzin z prośbą o dalszą opiekę dla niej i całej rodziny.

8.00 Za ++ Monikę i Stanisława Bednorz, 3 synów: Krzysztofa, Mariana i Czesława.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Zbigniewa Przybysz w I rocznicę śmierci.

2. Za + Ewalda Głomb, + syna Eugeniusza.

3. Za + Jana Pisarskiego, + żonę Wiktorię, + córkę Melanię w I rocznicę śmierci.

Czwartek, 16.10.2025

UROCZYSTOŚĆ ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ, głównej patronki Śląska

6.30

8.00 W intencji Stefanii z okazji urodzin, jako podziękowanie za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo na dalsze lata.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i Różaniec.

18.00 1. Msza św. 30- dniowa za śp.: Katarzynę Gadaj, Halinę Lewicką, Barbarę Brachaczek.

2. Za + Eugenię Dziwoki, ++ rodziców i rodzeństwo.

Piątek, 17.10.2025

Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, bpa i mecz.

6.30

8.00 Za ++ pracowników Szkoły Sportowej i Przedszkola nr 3 w Radlinie.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Mariusza Konarskiego w I rocznicę śmierci.

2. Za + Alfreda Kozok, + żonę Krystynę, ++ rodziców.

3. Za + Felicję Węgrzyn – of. od koleżanek z Domu Kultury.

Sobota, 18.10.2025

ŚWIĘTO ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY

6.30

8.00 Za ++ Halinę i Jana Berlińskich, + Eryka Połomskiego.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 1. Za + Reginę Krakowczyk, ++ rodziców.

2. Za ++ Marię i Ignacego Kołeczko w rocznicę śmierci.

3. Za + Czesława Cieśla w IV rocznicę śmierci.

Niedziela, 19.10.2025

XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

Światowy dzień Misyjny

6.30 W intencji Parafian.

8.00 Za ++ Elfrydę i Alojzego Hlubek, syna Mariana, córkę Mariolę.

- 9.30 Za + Krystiana Foltys w I rocznicę śmierci.
 11.00 Dzięczczynna z okazji 5. rocznicy urodzin Helenki Dziwoki, z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Anioła Stróża.
 12.15 Msza św. z liturgią sakramentu Chrztu św. i za Roczne Dzieci.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 Za + Jana Krzysztof, + żonę Władysławę, ++ rodziców z obu stron, ++ dzieci.

Poniedziałek, 20.10.2025

Wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

Tydzień Misyjny

- 6.30
 8.00 Za ++ Hildegardę i Józefa Gielnik, ++ synów, ++ Marię i Alfreda Herman, + córkę Urszulę, + wnuczkę Monikę.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Marię Trzeciak w X rocznicę śmierci, + męża Leszka w XXVII rocznicę śmierci.
 2. Za + Łucję Szulik.
 3. Za ++ Gertrudę i Alojzego Syrek, 4 córki, 4 zięciów + wnuczkę.

Wtorek, 21.10.2025

Tydzień Misyjny

- 6.30
 8.00 Za + Mariana Kuchcik, ++ rodziców, teściów i dziadków, ++ Dorotę i Alojzego Bińczyk, ++ synów: Czesława i Tadeusza.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Stanisława Kleban w rocznicę śmierci, wnuka Adriana.
 2. Za ++ Elżbietę i Konrada Woźnicę.
 3. O dar Nieba i radość w Królestwie Niebieskim dla + Heleny Hołacz – od wnuków i prawnuków.

Środa, 22.10.2025

Wspomnienie św. Jana Pawła II, papieża.

Tydzień Misyjny

- 6.30
 8.00 Za ++ Emilię i Konrada Moj, + syna Bronisława, ++ rodziców i teściów, + zięcia Otmara, + synową Irenę Moj, ++ z rodzeństwa.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Zbigniewa Grunwald w V rocznicę śmierci.
 2. Za ++ Zofię i Fabiana Widziołek.
 3. Za + Franciszka Konieczny, + żonę Melanię, + syna Kazimierza, ++ rodziców i teściów.

Czwartek, 23.10.2025

Tydzień Misyjny

- 6.30 Za + Stanisławę Foltys – of. od rodziny Brzozowskich i Malec.
 8.00 Za + Józefę Gierlak, jej dwóch ++ mężów: Piotra i Jana, + córkę Krystynę, + syna Jerzego, ++ zięciów: Tadeusza i Stanisława.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Renatę Granat w I rocznicę śmierci.
 2. Za + Józefa Serzysko.

Piątek, 24.10.2025

Tydzień Misyjny

6.30

- 8.00 Za + Jana Cesarz, ++ rodziców i teściów.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Józefa Szatan w I rocznicę śmierci.
 2. Za + Norberta Koszela, ++ rodziców: Anielę i Emanuela.
 3. Za ++ Mariannę i Władysława Deptuła, + syna Edwarda.

Sobota, 25.10.2025

Tydzień Misyjny

- 6.30 Za ++ Emilię i Tadeusza, ++ dwóch synów.
 8.00 Za + Teodora Mika w rocznicę śmierci, + żonę Bronisławę.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Józefa Kowol w rocznicę śmierci, ++ rodziców i rodzeństwo.
 2. Za + Sebastiana Menżyk w II rocznicę śmierci.
 3. Za + Eugeniusza Hnida w rocznicę ziemskich urodzin.

Niedziela, 26.10.2025

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA

- 6.30 Za + Henryka Weber, ++ rodziców i teściów.
 8.00 W intencji Parafian.
 9.30 Za + Grażynę Rduch w II rocznicę śmierci.
 11.00 W pewnej intencji.
 12.15 Za + Mirosława Biesiadeckiego w V rocznicę śmierci.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 Za ++ Mariannę i Alfonsa Stolarek, ++ Marię i Mariana Zaklukiewicz.

Poniedziałek, 27.10.2025

Wspomnienie św. Jana Kantego, prezb.

- 6.30
 7.30 Nabożeństwo do MB Bolesnej, Patronki Dobrej Śmierci.
 8.00 Za ++ Marię i Wilhelma Skorupa, + syna Gerarda, + wnuka Marka ++ rodziców.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Jadwigę Duda w I rocznicę śmierci.
 2. Za + Pawła Holesz w rocznicę śmierci, ++ rodziców Amalię i Erwina, ++ dziadków.
 3. O dar Nieba i życie wieczne dla + Józefa Smółka – od wnuków i prawnuków.

Wtorek, 28.10.2025

ŚWIĘTO ŚW. APOSTOŁÓW SZYMONA I JUDY TADEUSZA

- 6.30
 8.00 Za ++ Augustyna i Bertę Szczyrba, ++ syna, synową i wnuków.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Jerzego Bednorz w VII rocznicę śmierci, + żonę Janinę.
 2. Za + Gertrudę Cnota – of. od sąsiadów.
 3. Za + Mariana Krawczyk w II rocznicę śmierci.

Środa, 29.10.2025

6.30

- 8.00 Za + Danutę Bednarek – od Barbary i Tadeusza Matuszek.
 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
 18.00 1. Za + Barbarę Stokowy w I rocznicę śmierci oraz ++ rodziców: Krystynę i Janusza Stokowy, + babcię Bertę Landkocz.

2. Za + Józefa Rduch, ++ rodziców i teściów, ++ braci.
3. Za + Gertrudę Piechaczek, +męża Wincentego, +wnuczkę Romanę Czech, +zięcia Emila.

Czwartek, 30.10.2025

**ŚWIĘTO ROCZNICY POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA
ARCHIKATEDRALNEGO W KATOWICACH**

6.30

8.00 W intencji Ofiarodawców comiesięcznych Mszy św.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu, Różaniec.

- 18.00** 1. Za + Marię Hołą w III rocznicę śmierci, + męża Gintera, + syna Janusza.
2. Za + Łucję Gienza.

Piątek, 31.10.2025

6.30

8.00 Za + Danutę Bednarek z „Róży 1”.

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

- 18.00** 1. Msza św. 30-dniowa za śp.:
2. Za + Rudolfa Capek w VIII rocznicę śmierci.
3. Za + Helenę Hołą o dar życia wiecznego i radość w Królestwie Niebieskim – od wnuków i prawnuków.

Sobota, 01.11.2025

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

6.30 Dziękczynna w pewnej intencji.

8.00 1. W intencji Parafian.

2. Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny wszelkie zniewagi ludzkie.

9.30 Za ++ Marię i Stanisława Leszcz, ++ Domicelę i Marianą Kuleta, + Andrzeja Batóg, ++ z rodzin Jaskólskich i Połomskich.

11.00 Za + Katarzynę Chylicką.

12.15 Za ++ Paulinę i Franciszka Woźnica.

14.00 NIESZPORY ŻAŁOBNE – procesja na cmentarz. Po procesji, na cmentarzu, Msza św. za wszystkich spoczywających na cmentarzu i za zmarłych zalecanych.

17.15 Różaniec za zmarłych zalecanych.

18.00 Za + Piotra Brzezinka w I rocznicę śmierci.

Niedziela, 02.11.2025

**WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH
ZMARŁYCH**

6.30 Za dusze w czyśćcu cierpiące – ofiara ze skarbonki.

8.00 Za ++ Kapłanów, ++Siostry zakonne i ++ Parafian.

9.30 Za + Wojciecha Nawrat, + brata Michała, ++ rodziców: Marię i Antoniego.

11.00 Za + Marcina Hlubek – of. od Józefa Kot z żoną.

12.15 Msza św. chrzcielna.

17.15 Różaniec za zmarłych zalecanych.

18.00 Za + Leona Topol w V rocznicę śmierci.

CHRTY

07.09.2025

Jędrzej Tymoteusz NOWAK

Ksawery Paweł PRUDEL

Mikołaj Alfons SEKUŁA

Oskar Maciej ZIĘTEK

20.09.2025

Oliwier Sylwester MAZUR

**ODESZLI
DO WIECZNOŚCI**

Parczewska Marianna ur. 1942 zam. Rybnik, ul. Wrębowa +23.08.2025

Wawrzyńczyk Jadwiga ur. 1946 zam. Radlin, ul. Sienkiewicza +28.08.2025

Lewicka Halina ur. 1948 zam. Radlin, ul. Wieczorka +02.09.2025

Grim Piotr ur. 1946 zam. Radlin, ul. Wolności +05.09.2025

Gadaj Katarzyna ur. 1969 zam. Radlin, ul. Rybnicka +08.09.2025

Matuszek Małgorzata ur. 1950 zam. Radlin, ul. Puszkina +10.09.2025

Kachel Ziemowit ur. 1949 zam. Rydułtowy, Os. Orłowiec +18.09.2025

Zbigniew Osielski ur. 1944 zam. Rybnik, ul. Wrębowa +20.09.2025

Zielonka Stanisław ur. 1953 zam. Radlin, ul. Mariacka +21.09.2025

Barbara Brachaczek ur. 1955 zam. Rydułtowy, Os. Orłowiec +23.09.2025

Śluby

06.09.2025

Wiktoria Borowska – Szymon Cupok

13.09.2025

Kubicka Katarzyna – Szpila Mateusz

14.09.2025

Kściuczyk Martyna – Czerwiński Patryk

20.09.2025

Stec Wiktoria – Szlązak Mikołaj

25.07.2025

Sabina Brzozowska – Kacper Smółka

24.08.2025

Magdalena Sobik -Kamil Fok

30.08.2025

Anna Wróblewska – Piotr Wróblewski

Wspólnota

**Pismo parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
w Bierutówkach
ul. W. Korfańskiego 14, 44-310 Radlin**

Zespół redakcyjny: Małgorzata Mokrosz, Gabriela Kielkowska, Dawid Michalski, Anna Gasz-Michalska, Grzegorz Czub, Halina Mizia – zdjęcia, Henryka Pawliczek, kapłani parafii, asystent kościelny: Ks. Proboszcz Zbigniew Folcik.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i przeredagowywania artykułów.

Do użytku wewnętrznego. Copyright. Kopiowanie i publikowanie tekstów i zdjęć bez wiedzy i zgody Redakcji, bądź autorów zabronione.

e-mail do redakcji: wspolnotanmp@gmail.com

**WYCIECZKA DZIECI MARYI
I SCHOLKI DZIECIĘCEJ DO
KOPALNI GUIDO - 27.10.2025**

Chronić MY dzieci 2.0

Konferencja poświęcona
bezpieczeństwu dzieci
w dobie technologii

Zachowania ryzykowne dzieci i młodzieży w świecie cyfrowym

prof. JAKUB ANDRZEJCZAK

Badacz i wykładowca specjalizujący się w obszarze socjalizacji oraz edukacji dzieci i młodzieży w rzeczywistości cyfrowej oraz zagadnieniami funkcjonowania dzieci w kontakcie z technologią

Cyberprzemoc – odpowiedzialność i konsekwencje

st. asp. SEBASTIAN MARCINIAK

Specjalista Zespołu ds. Profilaktyki Społecznej Nieletnich i Patologii Wydziału Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Wodzisławiu Śląskim

--- Przerwa kawowa ---

Rozpoznawanie symptomów przemocy oraz wczesna interwencja

CELINA UHEREK-BIERNAT

Dyrektor Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia Dla Osób Doznających Przemocy Domowej w Wodzisławiu Śląskim

Obowiązkowa ewaluacja standardów ochrony małoletnich

DAWID BRACHMAŃSKI

Specjalista z zakresu środowiskowego wsparcia dziecka i rodziny, zastępca dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Radlinie

CZWARTEK
16 PAŹDZIERNIKA
2025

MIEJSKI OŚRODEK
KULTURY W RADLINIE
ul. Mariacka 9

POCZĄTEK
GODZ. 11:00
zakończnie 14:00

Udział
BEZPŁATNY

Szczegóły i zgłoszenia:

<https://app.evenea.pl/event/894423-5/>

JESTEŚMY W PROGRAMIE #ZOBACZEMOCJE

Weź udział w wydarzeniu

dla rodziców, opiekunów i nauczycieli
#ParentsAndTeachersCamp

Zapraszamy rodziców i nauczycieli na wyjątkowe wydarzenie w ramach programu #ZobaczEmocje, współfinansowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Wspólnie będziemy rozmawiać o emocjach, budowaniu relacji i wsparciu dobrostanu uczniów w domu i w szkole.

W programie znajdą się m.in.:

- inspirujące wystąpienia ekspertów,
- przestrzeń do dialogu i wymiany doświadczeń,
- praktyczne narzędzia do pracy z dziećmi i młodzieżą.

DATA : 13.10.2025 GODZINA : 10:00 - 15:00

MIEJSCE : Miejski Ośrodek Kultury, ul. Mariacka 9, 44-310 Radlin

Współorganizatorem naszego wydarzenia jest

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Adama Mickiewicza w Radlinie

Szczególne podziękowania kierujemy do władz miasta za wsparcie przy organizacji wydarzenia

<https://app.evenea.pl/event/zobaczemocje-radlinmok>

